0. 405. 40

№ Q.405.40

THE TRVSTEES OF THE PVBLIC LIBRARY
LVX OMNIVM CIVIVM
OF THE CITY OF BOSTON
1852 1878

Center Fund

Paſſio dñi nr̃i Jeſu chr̃i ex q̃ttuoꝛ euãgeliſtis collecta

¶ Ad hoꝛtum pꝛoceſſio pꝛima.

Hymno dicto egreſſus ē ieſus cū diſcipul' ſuis trãs toꝛrētem cedꝛon in villã que dꝛ getſemani in mõtem oliueti vbi erat hoꝛt⁹ in quē introiuit ipe ꝛ diſcipuli eius ſm ꝯſuetudinē. Sciebat aūt et iudas q̄ tradebat eū: locū qꝛ freq̄nter is ꝯuenerat illuc cū diſcipul' ſuis Tūc dixit illis ieſus. Oēs vos ſcandaluz patiemi in me in iſta nocte. Scriptū eſt em̄ pcutiã paſtoꝛē ꝛ diſpgent oues gregis Poſtq̄ ãt reſurrexero p̄cedã vos in galileã. Rñs aūt petr⁹ ait illi. Et ſi oēs ſcãdalizati fuerint in te ego nūq̄ ſcandalizaboꝛ. Et ait illi ieſus Amē dico tibi qꝛ tu hodie in nocte hac p̄uſq̄ gall⁹ bis vocē dederit ter me es negaturus. Et ille amplius loq̄bat. Etiã ſi opoꝛtuerit me ſil' ꝯmoꝛi tibi nõ te negabo Silr aūt et oēs diſcipuli dixerunt. Et cū p̄ueniſſet ad locuz ait diſcipul' ſuis. Sedete h donec vadã illuc ꝛ oꝛē. Et aſſumit petrū iacobū et ioannē duos filios zebedei ſecū. Et cepit pauere ꝛ tedere. ꝯtriſtari ꝛ meſtus eē. Et tūc ait ill'. Triſtis eſt aĩa mea vſq̄ ad moꝛtē. ſuſtinete hic ꝛ vigilate mecū: oꝛãtes: ne intretis in tēptationē. Et ipſe auulſus eſt ab eis quantū iactus ē lapidis. Et cū pceſſiſſet paululū poſit⁹ genib⁹ pcidit in faciē ſuã ſup terrã ꝛ oꝛabat vt ſi fieri poſſet trãſiret ab eo hoꝛa et dixit Abba pr̄ mi oĩa tibi poſſibilia ſūt ſi poſſibile eſt trãſfer calicē iſtuz a me. Verūtñ nõ ſicut ego volo ſꝫ ſicut tu. Et cū ſur

CITY OF BOSTON
Center
June 26, 1925

rexiſſet ab orõe ⁊ veniſſet ad diſciplos ſuos inuenit eos dormientes. ⁊ ait pe/tro. Symon dormis. ſic. Nõ potuiſti vna hora vigilare mecũ: vt qd dormitis. ſurgite. vigilate ⁊ orate vt nõ intretis in tenta/tionẽ. ſpũs qdez ꝓmptus eſt: caro ãt infirma. Iterũ ſcdo abijt ⁊ orauit eundẽ ſermonẽ dicens. Paẗ mi ſi nõ põt hic calix trãſire niſi bibã illũ: fiat volun/tas tua. Et venit iterꝫ ⁊ inuenit eos dormiẽtes. erãt eñi oculi eoꝝ grauati ⁊ ignorabant qd rñderent ei Et relictꝫ illis iterũ abijt et orauit tertio eundẽ ſer/monẽ dicẽs. Pater ſi vis trãſfer calicẽ iſtũ a me: verũtñ nõ mea volũtas ſed tua fiat. Apparuit aũt illi angelus de celo ꝯfortans eũ. ⁊ factus in agonia ꝓlixius orabat Et factus eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguis decurrentis in terrã. Et cũ ſurrexiſſet ab orõne et veniſſet tertio ad diſci/pulos ſuos inuenit eos dormiẽtes pre triſticia Et ait illꝭ. Dormite iã et requeſcite. Sufficit. ecce appropinquabit hora ⁊ filius hoĩs tradeẗ in manꝰ peccatoꝝ. Surgite eamꝰ. ecce q me tradet ꝓpe ẽ. Adhuc eo loquẽte: ecce turba. ⁊ q vocabaẗ iudas ſcarioth vnꝰ ꝺ duodecim venit: ⁊ cuꝫ eo turba multa cũ gladijs ⁊ fuſtibꝫ miſſi a ꝑncipibꝫ ſacerdotũ ⁊ ſenioribꝫ ꝓplĩ ⁊ ſcribis: añcedẽs eos Qui aũt tradidit eũ dedit eis ſignũ dicens. Quẽcunqꝫ oſculatus fuero ip̃e eſt tenete eũ ⁊ ducite caute Judas ergo cũ accepiſſet co/hortẽ ⁊ a põtificibꝫ ⁊ phariſeis miniſtros venit il/luc cũ laternis facibꝫ ⁊ armis Jeſus itaqꝫ ſciẽs oĩa q̃ ventura erãt ſup eum ꝓceſſit ⁊ dixit eis. Quẽ q̃ritis. Rñderũt ei: ieſum nazarenum. Dicit eis ieſus. Ego ſum. Stabat aũt iudas q tradebat eũ cũ ipis Ut g̃ dixit eis ego ſum:

abierunt retroꝛſum ⁊ ceci derũt in terrã. Jteꝝ ergo interrogauit eos. Quẽ q̃ ritis. Jlli aũt dixerũt. Je ſum nazarenũ. Rñt ieſus Dixi vobis qꝛ ego ſum. ſi ergo me q̃ritis ſinite hos abire: vt ipleret̃ ſmo quẽ dixit Quia q̊s dediſti mi hi nõ ꝑdidi ex eis quenꝙ̃ Appꝛopinq̃uit ãt iudas ie ſu vt oſcularet̃ eũ. Et cuȝ veniſſȝ ſtatim accedẽs ad eũ ait. Aue rabi. Dixitq̃ꝫ illi ieſus. Amice ad q̇d ve niſti. Et oſculatus eſt eũ. Jeſus aũt dixit illi Juda oſculo filiũ hoĩs trades. Tũc acceſſerũt ⁊ man⁹ in iecerũt in ieſum ⁊ tenuerũt eũ. Uidẽtes aũt hi q̇ cir ca ipm erãt qđ futuꝝ erat dixerũt ei. Dñe ſi percuti mus in gladio. Symõ er go petrus vnus ex his q̇ erãt cũ ieſu hñs gladium eduxit eũ extendẽs manũ ſuã. ⁊ ꝑcutiens ſeruũ ṗn cipis ſacerdotũ amputa uit auriculã eius dexterã Erat ãt ſeruo nomẽ mal chus. Rñdens autẽ ieſus ait: ſinite vſq̃ꝫ huc. Dixit ergo ieſus petro Cõuerte et mitte gladiũ tuũ in va ginã in locũ ſuuȝ. oẽs eñi q̇ acceperint gladium gla dio peribũt Calicẽ quem dedit mihi pr̃ non vis vt bibã illũ. An putas qꝛ nõ poſſum rogare patrẽ me um et exhibebit mihi mõ plus q̃ꝫ duodeci legiones angeloꝝ. qũo ergo imple bunt̃ ſcṗture: qꝛ ſic opoꝛtȝ fieri. Et cũ tetigiſſet auri culã eius ſanauit eũ Jn il la aũt hoꝛa dñs ieſus ait ad eos q̇ venerãt ad ſe ṗn cipes ſacerdotũ et mḡra tus tẽpli ⁊ ſenioꝛes. Tan q̃ꝫ ad latronẽ exiſtis cum gladijs ⁊ fuſtibꝫ ꝯpꝛehẽde re me cũ q̊tidie vobiſcum in tẽplo ſedebã docens ⁊ nõ tenuiſtis me nec exten diſtis man⁹ in me. Sȝ hec ẽ hoꝛa vr̃a ⁊ ptãs tenebꝛa rũ. Hoc ãt totũ fcm̃ ẽ vt adiplerent̃ ſcṗture ꝓphaꝝ. Tũc diſcipuli oẽs relicto eo fugerũt. Adoleſcẽs ãt

quidā ſeq̄batur eū amict⁹ ſyndone ſup nudo ⁊ tenuerūt eū. At ille relicta ſyndone nud⁹ ꝑfugit ab eis.

¶ Ad Annam proceſſio ſecunda.

Cohors aūt ⁊ tribunus ⁊ miſtri iudeoꝝ ꝯp̄hēdētes ieſum ligauerūt eū ⁊ adduxerūt eū ad annā ꝑmū. Erat em̄ ſocer cayphe q̄ erat pōtifex āni illius. Erat āt cayphas q̄ ꝯſiliū dederat qꝫ expedit vnū hoīem mori ꝓ populo. Seq̄bat̃ aūt ieſum ſymon petr⁹ a lōge: ⁊ alius diſcipul⁹. Diſcipulus āt ille erat notus pōtifici et introiuit cū ieſu in atriuꝫ pōtificis. Petrus aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ḡ diſcipul⁹ q̄ erat notus pōtifici ⁊ dixit oſtiarie: et introduxit petrū Et igreſſus intro ſedebat foris in medio atrij deorſum cum miſtris ad ignē ⁊ calefaciebat ſe vt videret finē Circūſedētibꝫ āt illis erat petrus in medio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ancilla quedā oſtiaria vna ex ancill' ſummi ſacerdotis ſedentē ad lumē ⁊ calefacientē ſe ⁊ eū fuiſſet intuita: aſpiciēs illū ait dicēs. Et tu cū illo ieſu galileo nazarēo eras nunq̄d ⁊ tu ex diſcipul' es hoīs iſti⁹. At ille negauit eū corā oībꝫ dicēs. Mulier nō ſuꝫ ⁊ neſcio q̄d dicis neqꝫ em̄ ſcio neqꝫ noui illū. Et exijt foras añ atriū et gall⁹ cantauit. Pōtifex ḡ interrogauit ieſuꝫ de diſcipul' ſuis ⁊ doctrina ei⁹. Rñdit ei ieſus. ego palaꝫ locut⁹ ſum mundo. Ego ſꝑ docui in ſynagoga et in tēplo q̄ oēs iudei ꝯueniūt et in occulto locut⁹ ſuꝫ nihil. Quid me interrogas interroga eos q̄ audierūt q̄d locut⁹ ſum ip̄is. Ecce hi ſciūt que dixerim ego. Hec aūt cū dixiſſet vnus aſſiſtēs miſtroꝝ dedit alapā ieſu dicēs. Sic rñdes pōtifici. Rñdit ei ih̄s. Si male locutus ſuꝫ teſtimo

niũ ꝑhibe de malo. ſi aũt
bene q̇d me cedis

¶Ad Caypham ꝓ/
ceſſio tertia.

ET miſit eũ annas li
gatũ ad cayphã pon
tificem ꝑncipẽ ſacerdotũ
vbi oẽs ſacerdotes et ſcri
be ⁊ ſeniores in vnũ ↄue/
nerãt. Petrꝰ aũt a lõge ſe
cutus eſt eũ vſqꝫ in atriũ
ſummi ſacerdotis Sũmi
ꝓo ſacerdotes ⁊ oẽ ↄſiliũ
q̄rebãt falſuꝫ teſtimoniũ
ↄtra ieſuꝫ vt eũ morti tra
derẽt: ⁊ nõ īuenerũt cũ mlˈ
ti falſi teſtes acceſſiſſent.
Multi ei teſtimoniũ flm̃
dicebãt aduerſus eũ ⁊ cõ
ueniẽtia teſtimonia non
erãt Nouiſſime ãt venerũt
duo falſi teſtes ⁊ falſuꝫ te
ſtimoniũ ferebant aduer
ſus eũ dicẽtes. Hic dixit
qm̃ audiuimꝰ eũ dicentẽ.
poſſum deſtruere h̄ tẽplũ
dei manufactũ ⁊ ꝑ triduũ
aliđ nõ manufactũ reedi/
ficare Et nõ erat ↄueniẽs
teſtimoniũ illoꝝ Et exur
gẽs ſummꝰ ſacerdos ī me
diũ interrogauit iħm di/
cẽs. Nõ rñdes quicq̄ꝫ ad
ea q̄ tibi obĳciũtur et iſti
aduerſum te teſtificantur
Jeſus ãt tacebat ⁊ nihil
rñdit. Rurſus ãt ſummꝰ
ſacerdos interrogabat eũ
et dixit ei. Adiuro te ꝑ de
um viuuꝫ vt dicas nob̄ ſi
tu es xp̄s filiꝰ dei bñdicti
Jeſus aũt dixit illi. Ego
ſum tu dicis. Uerũtñ di/
co vob̄: amodo videbitis
filiũ hoīs ſedentẽ a dextris
ꝟtutis ⁊ venientẽ in nubi
bꝫ celi. Tũc ꝑnceps ſacer/
dotũ ſcidit veſtimẽta ſua
dicẽs Blaſphemauit. q̇d
adhuc egemꝰ teſtibꝫ Ecce
nũc audiſtis blaſphemiã
q̇d vobis videť Qui oẽs
ↄdemnauerũt eũ eſſe reũ
mortis Et viri q̇ tenebãt
eum illudebãt ei: cedẽtes
Et ceperũt quidã eũ con
ſpuere ⁊ velare faciẽ eius.
et colaphis eũ cedere Alĳ
aũt palmas in faciẽ eiꝰ de
derũt: ⁊ interrogabãt euꝫ.
dicẽtes, Prophetiza nob̄

chriſte qs eſt q te pcuſſit.
Et miniſtri alapis eũ ce/
debãt. ⁊ alia multa blaſ/
phemãtes dicebant in eũ
Stabãt ãt ſerui ⁊ miſtri
ad prunas qa frigus erat
et calefaciebãt ſe. Erat ãt
cũ his ⁊ ſymon petrꝰ ſtãs
et calefaciens ſe. Poſt pu
ſillũ aũt rurſus cũ vidiſſꝫ
eũ alia ancilla cepit dice/
re his qui ibi erant circũ/
ſtantibꝫ. ⁊ hic erat cũ ieſu
nazareno. Dixerunt ergo
ei Nũquid ⁊ tu ex diſcipu
lis eius es. Et iterꝫ nega/
uit cũ iuramẽto ⁊ dixit nõ
ſic. qꝛ nõ noui hoĩem. Et
interuallo facto q̃ſi hore
vnius acceſſerũt qui aſta
bant ⁊ dixerũt petro Ve
re ex illis es: loquela tua
manifeſtũ te facit. nã ⁊ ga
lileus es. Dicit vnꝰ ex ſer
uis põtificis ↄgnatus eiꝰ
cuius abſciderat petrꝰ au
riculã. Nõne ego te vidi
in horto cũ illo. Iterꝫ aũt
negauit petrꝰ ⁊ cepit ana
thematizare. deteſtari et
iurare qꝛ neſcio hoĩez iſtũ
quẽ dicitis Et ſtatim gal
lus iterũ adhuc eo loquẽ/
te cantauit. Et cõuerſus
dñs ieſus reſpexit petruꝫ
Et recordatus eſt petrus
ꝟbi dñi quod dixerat ei ie
ſus: qꝛ priuſq̃ gallus cãtet
bis: ter me negabis Et e
greſſus petrꝰ foras fleuit
amare. Et vt factus ẽ di
es ↄuenerũt ſeniores ple/
bis ⁊ oẽs pncipes ſacerdo
tũ ⁊ ſcribe cũ vniuerſo cõ
ſilio aduerſus ieſuꝫ vt eũ
morti traderẽt. ⁊ duxerũt
eũ in ↄſiliũ ſuum dicẽtes
Si tu es chrs dic nobis.
Et ait illis. Si vob dixe
ro nõ credetis mihi. ſi aũt
et interrogauero nõ rñde
bitis mihi nec dimittetis
Ex hoc aũt erit filiꝰ hoĩs
ſedens a dextris virtutis
dei. Dixerũt aũt oẽs. Tu
ergo es filiꝰ dei. Qui ait
Vos dicitis qa ego ſum
At illi dixerũt. Quid ad
huc deſideramꝰ teſtimo/
niũ. ipi eni audiuimus de
ore eius. Et ſurgẽs om̃is
multitudo eorꝫ vincientes

ſeſum adduxerũt: ⁊ tradiderũt eum ligatum põtio pylato p̃ſidi in p̃torium

¶ Ad Pylatum proceſſio quarta.

TUnc videns iudas qui eum tradidit q̄ dam̄natus eſſet penitẽtia ductus retulit triginta argenteos p̃ncipibus ſacerdotum ⁊ ſenioribꝰ dicẽs. Peccaui tradẽs ſanguinẽ iuſtũ At illi dixerũt. Quid ad nos: tu videris Et proiectis argẽteis in tẽplo receſſit. ⁊ abiens laq̄o ſe ſuſpendit. Principes aũt ſacerdotũ acceptis argenteis dixerunt. Nõ licet eos mittere in corbonã q2 preciũ ſanguinis eſt. Conſilio autẽ inito emerunt ex illis agrũ figuli in ſepulturam peregrinoꝝ. Propter hoc vocatus ẽ ager ille Acheldemach. hoc eſt ager ſanguinis vſq; in hodiernum diem. Tunc impletum eſt quod dictum eſt ꝑ ꝓphetam Hieremiã dicentem. Et acceperunt triginta argenteos preciũ appreciati quem appciauerunt a filijs iſrael ⁊ dederũt eos in agrum figuli ſicut conſtituit mihi dominus Jeſus aũt ſtetit ante p̃ſidem Et ipi nõ introierunt in p̃toriũ vt non contaminarent̃ ſed vt mãducarẽt paſcha. Exiuit ergo pylatus ad eos foras ⁊ dixit. Quã accuſationẽ affertis aduerſus hominem hunc. Reſpõderunt ⁊ dixerũt ei Si nõ eẽt hic malefactor nõ tibi tradidiſſemus eũ. Dixit ergo pylatꝰ. Accipite eũ vos et ſm legem veſtrã iudicate eũ. Dixerunt ḡ ei iudei. Nobis nõ licꝫ interficere quẽ q̃ꝫ. Ut ſermo ieſu impleretur quẽ dixit ſignificãs qua morte eſſet moriturꝰ Ceperunt autem illũ accuſare dicentes. Hunc inuenimus ſubuertentẽ gẽtem noſtram et prohibentem tributa dari ceſari ⁊ dicentem ſe chriſtum re-

gem eſſe. Introiuit ergo iterū in ꝑtoriū pylatus et vocauit ieſum et dixit ei. Tu es rex iudeoꝝ. Rn̄dit ieſus. A temetip̄o hoc dicis: an alij dixerūt tibi de me. Rn̄dit pylatus. Nū/ q̇d ego iudeus ſum. gens tua ⁊ pōtifices tui tradi/ derūt te mihi: q̇d feciſti. Rn̄dit ieſus Regnū meū nō eſt de hoc mūdo. ſi ex hoc mūdo eēt regnū meū miniſtri mei vtiq̧ decer/ tarēt vt nō traderer iude/ is. nūc aūt regnū meū nō eſt hinc. Dixit itaq̧ ei pylatus. Ergo rex es tu Rn̄ dit ieſus. tu dicis quia rex ſum ego. Ego in hoc na/ tus ſum et ad hoc veni in mundū vt teſtimoniū ꝑ/ hibeā veritati. oīs qui eſt ex veritate audit vocē me am. Dicit ei pylatus. q̇d eſt veritas. Et cū hoc di/ xiſſʒ iteꝝ exiuit ad iudeos Ait aūt pylatus ad p̄nci/ pes ſacerdotuʒ et turbas Nihil inuenio cauſe ī hoc hoīe. At illi inualeſcebāt dicentes. Cōmouit ppl'm docēs p vniuerſam iudeā īcipiēs a galilea vſq̧ huc Pylatus aūt audiēs gali leā interrogauit ſi hō ga/ lileus eēt. Et vt ꝯgnouit q̄ de herodis ptāte eēt re miſit eū ad herodē qui et ip̄e hieroſolymis erat il/ lis diebus.

¶ Ad Herodem ꝓ/ ceſſio quinta.

Herodes vero viſo ie ſu gauiſus eſt valde. Erat em̄ cupiēs ex m'lto tp̄e videre eū eo q̄ audie/ rit multa de eo. Et ſpera bat ſignum aliquod vide re ab eo fieri. Interroga/ bat aūt eū multis ſermo/ nibꝫ. At ip̄e nihil illi rn̄de bat. Stabāt aūt p̄ncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe ꝯſtāter accuſantes eū Spreuit āt illū herodes cuʒ exercitu ſuo ⁊ illuſit indutū veſte alba. ⁊ remiſit ad pylatū Et fci ſt̄ amici herodes ⁊ pylat⁹ in ip̄a die Nā an tea inimici erāt ad inuicē.

¶ Iterato ad Pyla/
tū pceſſio ſexta.

Pylatus aūt ꝯuocatis
pncipib⁹ ſacerdotuꝫ
et mgr̄atib⁹ ⁊ plebe dixit
ad illos. Obtuliſtis mi/
hi hoīem hūc quaſi auer/
tentē ppl'm. ⁊ ecce ego co/
raꝫ vobis interrogās nul
lam cām inuenio in hoīe
iſto ex his in q̇bus eū ac/
cuſatis. Sed necꝫ hero/
des. nā remiſi vos ad illū
et ecce nihil dignū morte
actū eſt ei. emēdatū ergo
illū dimittam. Et accuſa
bant eū ſummi ſacerdo/
tes in multis. Et cū accu
ſaret a principib⁹ ſacerdo
tū ⁊ ſeniorib⁹ nihil rn̄dit.
Tūc dicit illi pylat⁹. Nō
audis quāta aduerſus te
dicūt teſtimonia. non rn̄/
des quicꝫ vide in quātis
te accuſant. Jeſus aūt am
pli⁹ nihil rn̄dit ei ad vllū
verbū: ita vt miraret pre/
ſes vehemēter. Per diem
aūt ſolemnem ꝯſueuerat
⁊ neceē habebat dimittere
eis vnū ex vinctis quēcun
cꝫ voluiſſent et petiſſent.
Habebat āt tūc vnū vin
ctuꝫ inſignē qui vocabat
barrabas q̇ cū ſeditioſis
erat vinctus q̇ in ſeditiōe
fecerat homicidiū. Et cū
aſcendiſſet turba cepit ro
gare ſicut ſp̄ faciebat illis
Cōgregatis āt illis rn̄dit
pylatus ⁊ dixit. Eſt āt cō
ſuetudo vobis vt vnū di
mittā vob̄ in paſcha. quē
ergo vultis vob̄ dimittā.
barrabā: an regē iudeorū
ieſum q̇ dicit xp̄s. Scie/
bat eīn ꝙ p̄ inuidiā tradi
diſſent eū. Pōtifices autē
ꝯcitauerunt turbā vt ma
gis barrabam dimitteret
eis Exclamauit āt rurſuꝫ
ſimul vniuerſa turba dicēs
Tolle hūc ⁊ dimitte nob̄
barrabā. Erat aūt barra
bas latro q̇ erat p̄ ſeditio
nē quandā factā in ciuita
te ⁊ homicidiū miſſus in
carcerē. Pylatus āt iterū
rn̄dens locutus eſt ad il/
los volēs dimittere ieſuꝫ
Quid ergo vultis faciaꝫ

regi iudeoꝝ ieſu qui dicit̃ xp̄s. At illi iterū oēs ſuc/clamabāt dicētes. crucifige. crucifige eū. Ille autē tertio dixit ad illos Quid em̄ mali fecit: nullaꝫ cām mortis inuenio in eo Corripiā ergo illū ⁊ dimittā. At illi magis clamabant et inſtabant vocibꝫ mag/nis poſtulātes vt crucifi/geret̃: ⁊ inualeſcebant voces eoꝝ. Uidēs aūt pylatus qꝛ nihil ꝓficeret ſ; magis tumultus fieret: accepta aqua lauit manus ſuas corā populo dicēs. Innocens ego ſum a ſanguine iuſti huius vos videritis. Et rn̄dens vniuerſus ppl's dixit. Sanguis eius ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os Tūc ergo apphēdit pylat⁹ ieſuꝫ ⁊ flagellauit. Milites aūt p̄ſidis ſuſcipientes ieſum in p̄torio ꝯgre/gauerūt ad eū vniuerſam cohortē. Et exuētes eum chlamidē coccineā circū/dederūt ei. Et plectentes coronā de ſpinis poſuerūt ſup caput eius. ⁊ arūdinē in dextera eius. ⁊ genuflexo ante eū illudebant di/cētes. Aue rex iudeoruꝫ. ⁊ dabāt ei alapas. Et expuentes in eū acceperūt arūdinem ⁊ ꝑcutiebāt caput eius. Exiuit iterum pylatus foras ⁊ dixit eis Ecce adduco eū vobis foras vt cognoſcatis qꝛ in eo nul/lā cauſam inuenio Exiuit ergo ieſus portās ſpineā coronā ⁊ purpureū veſtimentum. ⁊ dicit eis. Ecce homo. Cū ergo vidiſſent eū pōtifices ⁊ miniſtri clamabāt dicētes Crucifige crucifige eū. Dicit eis pylatus. Accipite eū vos et crucifigite. ego em̄ non inuenio in eo cām Reſpōderūt ei iudei. Nos legē habemus ⁊ ſm̄ legem debet mori quia filiū dei ſe fecit Cū ergo audiſſꝫ pylatus hunc ſermonem magis timuit. et ingreſſus eſt p̄toriū iteꝝ ⁊ dicit ad ieſum. Un̄ es tu. Jeſus aūt rn̄/ſum nō dedit ei. Dicit er/

go ei pylatus. Mihi non loqueris. neſcis quia ptã tez habeo crucifigere te: ⁊ ptãtem habeo dimittere te. Reſpõdit ieſus. Non haberes ptãtez aduerſus me vllã niſi tibi datũ eſſet deſup. Propterea qui me tradidit tibi maius pctm̃ habet. Et exinde q̃rebat pylatus dimittere eũ. Judei aũt clamabant dicentes. Si hũc dimittis non es amicus ceſaris. oĩs em̃ q̇ ſe regem facit contradicit ceſari. Pylatus aũt cũ audiſſet hos ꝑmones adduxit foras ieſum ⁊ ſedit ꝓ tribunali in loco q̇ dicitur lithoſtrotos: hebraice aũt gabata. Erat aũt paraſceue hora q̃ſi ſexta Sedente aũt illo ꝓ tribunali miſit ad eũ vxor ſua dicẽs Nihil tibi ⁊ iuſto illi. mlta em̃ paſſa ſuz hodie ꝑ viſum ꝓpter illum. Et dicit iudeis Ecce rex veſter. Illi autẽ clamabant. Tolle tolle crucifige eum Dicit eis pylatus. Regẽ veſtrũ crucifigã Reſpõderũt põtifices. Non habemus regẽ niſi ceſarem. Tũc pylatus volẽs ſatiſfacere ꝑplo et adiudicãs fieri petitionem eoꝝ dimiſit illis barrabam: eũ qui propter homicidium et ſeditionem miſſus fuerat in carcerez: quẽ petebant. Jeſum vero flagell' ceſum tradidit voluntati eorum vt crucifigeretur Suſcipiẽtes autem ieſuz poſtq̃ illuſerũt ei: exuerunt illum purpura ⁊ induerunt eum veſtimentis ſuis. ⁊ educunt illum vt crucifigerent eum Et baiulans ſibi crucem exiuit in eum qui dicitur caluarie locum: hebraice autem golgata. Et cum exeuntes ducerent eũ apprehenderunt pretereuntem quẽpiam: ſymonẽ ſyrenenſem venientẽ de villa: patrem alexãdri ⁊ ruffi. hunc angariauerunt et impoſuerunt illi crucem portare poſt ieſum.

Sequit' ꝓceſſio ſeptia.

¶ Ad crucem proceſſio ſeptima

SEquebatur aūt illum
turba mlta populi ⁊
mulierū q̄ plangebāt ⁊ la-
mentabant eū. Cōuerſus
aūt ad illos ieſus dixit. Fi
lie hieruſalē nolite flere
ſup me. ſz ſup voſipſas fle
te ⁊ ſup filios vrōs. Qm̄
ecce venient dies in q̄bus
dicēt. beate ſteriles ⁊ ven-
tres q̇ nō genuerūt ⁊ vbe-
ra q̄ non lactauerūt. Tūc
incipient dicere montibꝫ
cadite ſup nos ⁊ collibus
cooperite nos. Quia ſi in
viridi hec faciūt in arido
q̇d fiet. Ducebant autē et
alij duo nequā cū eo vt in
terficerent. Et poſtq̄ ve-
nerunt in locū qui dr̄ gol
gata: qd̓ eſt interp̄tatū cal
uarie locus. Dederunt ei
myrrhatū vinū bibere cū
felle mixtū. Et cū guſtaſ-
ſet noluit bibere. Erat aūt
hora tertia ⁊ ibi crucifixe
rūt eū: ⁊ cū eo alios duos
latrones. vnū a dextris ⁊
alterū a ſiniſtris: medium
aūt ieſum. Et impleta eſt
ſcriptura q̄ dicit. Et cum
iniq̇s reputatus eſt. Scri
pſit aūt ⁊ titulū pylatus:
cām ipſius ⁊ poſuit ſuper
crucē ſup̄ caput eiꝰ. Erat
aūt ſcriptū. Jeſus nazare
nus rex iudeorū. Hunc er
go titulū multi iudeorū le
gerūt qꝛ ꝓpe ciuitatē erat
locus vbi crucifixus eſt ie
ſus. Et erat ſcriptum he
braice: grece: ⁊ latine. Di
cebāt ergo pylato pōtifi-
ces iudeorū. Noli ſcribere
rex iudeorū ſed qꝛ ipſe di
xit rex ſū iudeorū. Rn̄dit
pylatus. qd̓ ſcripſi ſcripſi
Milites ergo cū crucifi-
xiſſent eū acceperūt veſti-
mēta eius ⁊ fecerunt q̄ttu
or ptes: vnicuiq̄ militi p
tem Et tunicā. Erat autē
tunica incōſutilis cōtexta
p totū. Dixerunt ergo ad
inuicē Nō ſcindamus eā
ſed ſortiamur de illa cuiꝰ
ſit: vt ſcriptura impleret
dicēs. Partiti ſūt veſtimē
ta mea ſibi ⁊ ſup veſtē me

am miſerũt ſortẽ. Et milites quidẽ hec fecerũt. Et ſedẽtes obſeruabãt eum. Pretereuntes ãt blaſphemabãt eũ mouẽtes capita ſua ⁊ dicentes. Vah q̃ deſtruis tẽplũ dei ⁊ in tribus dieb⁊ reedificas Saluũ fac temetipm. ſi filius dei es deſcende de cruce. Siĺr et ſummi ſacerdotes illudẽtes: ad alterutꝝ cũ ſcribis ⁊ ſeniorib⁊ dicebãt. Alios ſaluos fecit ſe ipm nõ pt ſaluum facere. Si xp̃s rex iſrael eſt deſcẽdat nũc de cruce vt videamus ⁊ credam⁹ ei. Cõfidit in deo liberet eũ nunc ſi vult: dixit em̃ q⁊ fili⁹ dei ſum. Idipm autẽ ⁊ latrones q̃ crucifixi erant cum eo iproperabãt ei. Et ſtabat populus expectãs. Jeſus aũt dicebat. Pater dimitte illis q⁊ neſciũt quid faciũt. Unus aũt de his qui pendebat latronibus blaſphemabat eũ dicens Si tu es xp̃s ſaluũ fac temetipm et nos. Rñdens aũt alter increpabat eum dicẽs. Neqꝫ tu times deũ qui in eadem damnatiõe es Et nos q̃dem iuſte. nã digna factis recipimus. Hic vero nil mali geſſit. Et dicebat ad ieſuꝫ. Domine memẽto mei cũ veneris in regnũ tuũ. Et dixit illi ieſus. Amẽ dico tibi hodie mecuꝫ eris in paradiſo. Stabãt aũt iuxta crucẽ ieſu mater eius ⁊ ſoror matris ei⁹ maria cleophe ⁊ maria magdalene Cum vidiſſet ergo ieſus matrẽ ⁊ diſcipulum ſtantẽ quẽ diligebat: dicit matri ſue. Mulier ecce fili⁹ tuus. Deiñ dicit diſcipulo. Ecce mater tua Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſua. Erat aũt fere hora ſexta. Et facta hora ſexta tenebre fcẽ ſunt ſup vniuerſam terrã vſqꝫ in horã nonã. Et obſcuratus eſt ſol. Et circa horã nonã exclamauit ieſus voce magna dicens. Heloi: heloi lama aſabathani.

qđ eſt interp̄tatū: de⁹ me⁹ deus meus vt q̄d dereliq̄ſti me. Quidam aūt illic ſtantes ꝛ audientes dicebant. Ecce helyam vocat iſte. Poſtea ſciēs ieſus qꝛ om̄ia ꝯſummata ſunt: vt cōſummaretur ſcriptura dicit. Sitio. Uas ergo erat poſitū aceto plenum Et ꝯtinuo currens vnus ex eis acceptam ſpōgiam implebat aceto circūpo/nēſq; calamo dabat ei bibere Ceteri vero dicebāt Sinite videamus an veniat helyas ad deponēdū eum Cū ergo recepiſſet ieſus acetū dixit. Conſummatū eſt. Et clamans voce magna ait. Paṫ in manus tuas commendo ſpiritum meum. Et inclinato capite expirans tradidit ſpiritum.

Et ecce velū templi ſciſſum ē in duas ✠ ptes a ſummo vſq; deorſum. Et terra mota eſt. et petre ſciſſe ſunt. ꝛ monumenta apta ſunt. Et multa corpa ſanctoꝝ qui dormierant ſurrexerunt. Et exeuntes de monumētis poſt reſurrexionē eius venerūt in ſanctā ciuitatē ꝛ apparuerunt multis Centurio aūt q̄ ex aduerſo ſtabat ꝛ qui cum eo erāt cuſtodientes ieſum viſo terremotu ꝛ his que fiebant et quia ſic clamās expiraſſet timuerūt valde glorificātes deum ꝛ dicētes Uere filius dei erat iuſt⁹ iſte Et omnis turba eoꝝ qui ſimul aderant ad ſpectaculū iſtud ꝛ videbant que fiebant pcutiētes pectora ſua reuertebanṫ. Stabāt aūt omnes noti eius a lōge. Erant aūt ꝛ ibi mulieres multe aſpiciētes a lōge. inter quas erat maria magdalene et maria iacobi minoris ꝛ ioſeph mṙ. ꝛ ſalome mater filioꝝ zebedei que ſecute erāt ieſum a galilea miniſtrantes ei. ꝛ alie multe q̄ ſimul cum eo aſcenderant hieroſolymam. Iudei ergo quoniā

paraſceue erat vt non re/
manerēt in cruce corpora
ſabbato. Erat em̄ magnꝰ
dies ille ſabbati rogaue/
runt pylatum vt frangerē
tur eorum crura ⁊ tollerē
tur. Venerunt ergo mili
tes ⁊ primi quidem frege
runt eius crura: ⁊ alteriꝰ
qui crucifixus eſt cum eo.
Ad ieſum autem cum ve
niſſent vt viderūt eū iam
mortuum non fregerunt
eius crura Sed vnus mi
litum lācea latus eiꝰ ape
ruit. ⁊ continuo exiuit ſan
guis ⁊ aqua. ⁊ qui vidit te
ſtimonium ꝓhibuit: ⁊ ve
rum eſt teſtimoniuꝫ eius
et ille ſcit quia vera dicit
vt ⁊ vos credatis. Facta
ſunt em̄ hec vt ſcriptura
impleretur. os non cōmi
nuens ex eo. Et iteꝝ alia
ſcriptura dicit. videbunt
in quem trāſfixerūt Poſt
hec aūt cum ſero factum
eſſet q̄a erat paraſceue qđ
eſt ante ſabbatum. Ecce
venit homo quidam no/
mine Joſeph qui erat no
bilis decurio: vir bonus
et iuſtus: hic nō conſenſe
rat conſilio ⁊ actibus eo/
rum ab armathia ciuita
te iudee: qui expectabat ⁊
ipſe regnum dei eo ꝙ eēt
diſcipulus ieſu occultus
autem propter metum iu
deorum. hic audacter ac/
ceſſit ad pylatum ⁊ petijt
vt tolleret corpꝰ ieſu. Py
latꝰ autem mirabatur ſi
iam obijſſet. ⁊ accerſito cē
turione interrogauit eum
ſi iam mortuus eſſet. ⁊ cū
cognouiſſet a centurione
donauit corpus Joſeph.
Venit autem ⁊ Nycode
mus qui venerat ad ieſuꝫ
nocte primū: ferēs mixtu
ram myrrhe ⁊ aloes qua
ſi libras centum. Accepe/
rūt ergo corpus ieſu: ⁊ de
poſitum ligauerunt illud
lintheis cuꝫ aromatibus
ſicut mos eſt iudeis ſepe/
lire. Joſeph auteꝫ merca
tus ſindonē inuoluit illđ
in ſindone munda. Erat
autem in loco vbi crucifi/
xus eſt hortus; ⁊ in horto

monumentum nouum excisum in petra: in quo nō/dū quiſq̄ poſitus fuerat. Ibi ergo ꝓpter paraſceuē iudeorum quia iuxta erat monumētum poſuerunt ieſum. Et aduoluit Joſeph ſaxum magnum ad oſtiū monumenti ⁊ abijt Erat aūt ibi maria magdalena ⁊ altera maria ſedentes ꝯtra ſepulchꝝ

Altera aūt die que ē poſt paraſceuen ꝯuenerūt pncipes ſacerdotū et pharizei ad pylatū dicentes. Domine recordati ſumus q̄ ſeductor ille dixit adhuc viuens. poſt tres dies reſurgam. iube ergo cuſtodire ſepulchꝝ vſq̄ in diem tertium: ne forte veniāt diſcipuli eiꝰ et furentur eum et dicant plebi ſurrexit a mortuis. et erit nouiſſimꝰ error peior priore. Ait illis pylatꝰ Habetis cuſtodiā ite cuſtodite ſicut ſcitis Illi autem abeūtes munierunt ſepulchrum ſignātes lapidem cū cuſtodibꝰ Amē

¶ Finit paſſio domini noſtri Jeſu chriſti ex quattuor euāgeliſtis collecta.

Bernardus. Reſpice o homo quantuꝫ obligaris patienti domino. Quotidiana chriſtiani lectio debet eſſe dn̄ici paſſionis recordatio. Memor ero q̄ꝫ diu vixero laborum tuorum bone ieſu

Sermo electiſſimus de duodecim p̃uilegijs ſancte Anne.

Ecce arbor in medio terre. Daniel. iiij. Practica figurã. Aug⁹. Que in veteribꝫ pãtribꝫ ꝛ ꝓphetis oſtẽſa ſunt figuraľr ſeu viſualiť: nobis exhibenť realiter. ꝓ. Chor. x. Oĩa in figuris ↄtingebant illis Hec arbor eſt btĩſſima Anna in medio terre ſcꝫ eccľie plãtata. Arbor in quã cui ſiľis nõ inueniť in oĩbus ſiluaꝝ lignis Arbor magna in ſcitate: vtilis in fecũditate: qꝛ fructus ei⁹ nimius: ſub vmbra ei⁹ tuta defenſio. Geñ. ij. Produxit deus in paradiſo oẽ lignũ pulcrũ viſu ꝛ ad veſcendũ ſuaue: lignũ etiã vite in medio paradiſi. Anna ꝓduxit tres marias ꝛ apľos: ꝛ inter eos ſicut in medio paradiſi lignũ vite: hoc ẽ xp̃s dñs ſuauiſſimus Cantič. ij. Fruct⁹ eius dulcis gutturi meo. Tho. ꝓ. ꝑte. q. c. ij. Et Petrus aureolanẽſis in ↄpẽdio. li. ij. ca°. lxiiij. ꝙ in paradiſo arbores q̊libet anno bis fructificãt: eo ꝙ due ibi ſtꝫ eſtates: ſed tẽperate Nã in vtroqꝫ eq̃noctio hꝫ ſol acceſſum ſuꝑ eũ. eo ꝙ ꝑadiſus eſt ſub eq̃noctiali circulo poſitus: et ſic in vtroqꝫ eq̃noctio anni hꝫ ſibi eſtatẽ ꝛ fructuũ ꝓductionẽ q̊libet anno a ſole accedẽte. Sic ſpũaliter Anna a deo habuit hãc grãꝫ ꝙ ſicut arbores in paradiſo bis fructificãt: ita ex ſcã anna duplicis ſexus fructus ꝓuenit. ſcꝫ xp̃s ꝛ maria: ſci diſcipuli ꝛ ſcẽ diſcipule Et bñ in paradiſo. qꝛ ẜm Damaſcenũ ꝛ Petꝝ aureľ. q̊ ſuꝑ: et ẜm ſcm̃ Tho. ꝓͣ ꝑte. q. c. ij. ar. iij. In paradiſo nihil irrõnabiliũ habitat: ſed ſolus hõ diuinarum manuũ plaſma: qꝛ ꝓ ſolis hoĩbus fact⁹ eſt Et vt Greg. in moralibꝫ inq̃t: ibi ſoli electi hoĩes fuiſſent nati ſi adã nõ peccaſſet. Sic ſpũaliter ad ꝓpoſitũ applicãdo btã An

na hanc grām habuit inquantū in ſue generatōis pa/
radiſo null⁹ reproboꝝ vel damnatoꝝ hoīm extitit: q̄
ꝓ irrōnabilibꝫ reputanť ꝓpter vitā brutalē. Juxta illō
ps̄. Hō cū in honore eſſet nō intellexit: ꝯpatus eſt ⁊c̄.
Sed ſoli electi ſcī ex ea ꝓdierūt. ⁊ qō maximū eſt: ipe
electoꝝ caput xp̄s ꝑ eius filiā virginē ortus eſt. O er
go gloriſſima dn̄a ⁊ bn̄dicta feīa te laudam⁹ te glori
ficam⁹: recōmēda nos tue filie marie ⁊ eius nato xp̄o
ieſu bn̄dicto ne peream⁹ ſed ad veſtra gaudia ꝑuenia
m⁹ O ergo xp̄iane multū debes venerari talē ac tātā
ſanctā ſcꝫ annā: quā xp̄s tāta gr̄a ſublimauit vt eſſet
auia xp̄i digniſſima: q̄ fuit arbor florida odoreq̨ con
uerſatōis ſcē plena: vt merito deus ſibi eligeret ꝓ ha/
bitaculo ꝯuerſatōis: ac fructibꝫ ſcē generatiōis abun
dātiſſime: adeo q̄ ipſe xp̄s filius dei intantū dilexerit
ei⁹ generatōem vt ex ei⁹ filia ſcꝫ ꝟgine maria carnē aſ
ſumeret. ⁊ ſic inť fruct⁹ ipius anne habitaret Meri/
to ergo de ſcā anna hec ꝟba accipiunť ꝓ themate. Ec
ce arbor in medio terre: loco p̄allegato. Juxta q̄ q̇dē
verba ꝓſequendo beate anne duodecim p̄uilegia tan
q̄ꝫ ramos ſeu flores a deo collata deſcribemus: qui/
bus ipſa fuit coronata. Et ſunt hec

Primum dicitur. amabilis p̄electionis.

Secundum dicitur. notabilis p̄figurationis

Tertium dicitur. nominalis gloriationis

Quartū dicitur. excellētis nobilitationis

Quintum dicitur. reuerētialis celebratōis.

Sextum dicitur. opulētis fructificationis

Septimum dicitur. ſp̄ualis ſolacij vel ꝯſolatōis

Octauum dicitur. angelicalis viſitationis

Nonum dicitur. irrep̄henſibilis ꝯuerſationis

Decimum dicitur. diuinalis cognationis.

Undecimum dicitur. imperialis impetrationis

Duodecimū dicitur. curialis celeſtis venerationis
¶Circa pͥmum pͥuilegium qḋ dicitꝰ: amabilis p̄ele-
ctionis. q̇a nimirū ante ſecula eſt ip̄a Anna p̄electa a
deo vt fieret mater genitricis chriſti. Thomas. iij. pte
q. xxv. arti. iiij. Quos deus ad aliquid elegit ita p̄pa-
rat ꝛ diſponit vt idonei ſint. Electio autē p̄ſupponit
amorē vel dei dilectionē. Queritur nāq;: quos vel q̄
les homīes deus amat ab eterno. Ad hoc reſpondet
magiſter in. iij. libro. diſt. xxxij. Dicimus inquit de ele
ctis ſolis ſimpl'r hoc eſſe cōcedendū: ꝙ deus ab eter-
no eos dilexit quos ad iuſticiam ꝛ coronam p̄para-
uit. De nō electis vero ſimpl'r eſt cōcedendū ꝙ odio
habuit eos deus. id eſt reprobauit. ſicut legitꝰ. Jacob
dilexi Eſau odio habui. Malach. pͥ°. Eccli. xij. Altiſ
ſimus odio habet peccatores. Augꝰ. Scio deum ini
micū eſſe om̄i criminoſo. O pctōr ꝑtimeſce peccare ꝛ
age pn̄iam ne pereas eternaliter. Ad ꝓpoſitū exq̇ bea
ta anna eſt p̄deſtinata ꝛ electa ab eterno ad ſummam
hanc gloriam vt foret mater marie ꝛ auia chriſti: ſeq̄
tur ꝙ ſcꝫ ſicut pͥuilegio maximo adamata
¶Circa ſcḋm qḋ dicitꝰ: notabilis p̄figuratiōis. Nā
ſancta Anna ꝓ eo ſcꝫ ꝙ genuit matrē xp̄i prefigurata
eſt in ſcripturis notabiliter. ꝓut dicit Hieron̄. in ſer-
mone q̇ incipit: Poſtulatis. Primo q̇dem p̄figurata
ꝑ terrā ſcām q̄ ꝓtulit rubū quem vidit moyſes arden
tem ſed incōbuſtū permanentē. Exo. iij. Sic em̄ ſan-
cta anna tanq̄ terra ſancta germinauit virginē mari
am deo fecundam. Secūdo p̄figurata eſt ſm Hiero.
vbi ſupra ꝑ celum: de q̇ ſtella maris ad ortum ꝓceſſit
Tertio ſm eūdem: ꝑ radicem de qua egreſſa eſt virga
yeſſe. Jſa. vndecimo. Egredietur virga ꝛc̄. Quarto
per arborem bonam: de qua exciſa eſt virga Aaron.
que ſicca permaneus per ſeip̄am diuinitus floruit et

amigdalas ꝓduxit. Nūeri. xvij. ¶ Circa tertiū ꝑuilegiū qđ đr noīalis gl'iatiōis. vñ Hieroñ. vbi sup̄ dicit Merito mr̄ dei genitricꝭ đr Anna. Tho. ꝑ. pte. q. xiij ar. ij. Nomē īponit̄ ab eo ꝑ qđ res ꝯgnoſcit̄ ſcꝫ a ꝓꝛietate vl' ab opatōe ſi hūanitus īponat̄ Et. ꝫ. pte. q. xxxv Noīa ſingulariū hoim ſp imponūt̄ ab aliq̄ ꝓꝛietate īpoꝝ Anna ꝟo grā đr: qꝛ grā erat plena felix ꝛ oi laude digniſſima Ex hac em̄ terꝛa illa ſūpta eſt de q̄ veritas oꝛta ē. ex hac clauis dauid ē facta ꝑ quā ꝑadiſi poꝛta cūctis eſt patefacta. Ubi nota ꝙ in ſcṗturis legūtur
Anna 4 1 q̄ttuoꝛ mulieres deo grate h̄ noīe anna vocate. Pꝛima fuit mr̄ Samuelis ꝓphe. de q̄ ꝑ. Reg. ꝑ. q̄ tāte grē apud deū extitit: ꝙ cū eēt ſterilis deꝰ oꝛōem illiꝰ exaudiuit: ꝛ filiū ſciſſimū ꝓphetā ſcꝫ ſamuelē parere meruit. ꝭ maioꝛē hac grām Anna iſta ꝓmeruit apud deū ſu oꝛōe: vt ſcꝫ ſciſſimā ſcōꝝ oīm ꝑ quā ſalus eſt oībꝫ ſcꝫ ꝟginē mariā cū foꝛet īpa ſteril' ab annis. xx. gigne
2 ret Secūda fuit anna vxoꝛ Thobie: q̄ vnicū filiū ſcꝫ thobiā in ꝑegrinatōe ꝓſitū legit̄ lamētaſſe irremediabilibꝫ lacrimis Thob. x. Iſta btā anna maioꝛē graꝫ habuit: cū tres marias ſciſſimas xp̄i paſſionē amariſſime lamētantes genuit. ꝛ q̄ꝺdiu īpa ſuꝑuixit filie ſue marie ꝛ xp̄o in egiptū ꝑegrināti ꝯpaſſa credit̄ amariſſime. ꝛ ſi foꝛte in paſſiōis tꝑe ſuꝑuixit nō dubiū eſt eā
3 cū ſuis irremediabil'r fleuiſſe Tertia fuit anna vxoꝛ raguelis. de q̄ Thob. vij. q̄ filiā Sarā peꝑit: quā nullꝰ in ꝯiugiū ꝓtuit hr̄e motꝰ ex ſola voluptatis libidine Btā iſta anna filiā peꝑit mariā ꝟginē. quā nullꝰ vnq̄ꝫ ꝯcupiſcere carnal'r potuit: licꝫ fuerit coꝛꝑe pulcra. vt
4 đt Tho. 3° ſcṗ. di. iij. q. i. ar. ij. Quarta fuit anna filia phanuel q̄ xp̄m videre ꝛ ꝯfiteri meruit. Luce. ij. Hec ſummā grām habuit q̄ matrē xp̄i parere. ꝛ xp̄m videre. amplexari ꝛ fouere vt nepotē ꝓmeruit. Merito g̃

dicta eſt Anna. ¶ Circa quartū qđ dr: excellētis no bilitatōis. Oēs eīm nobilitates generoſe ab adam et patriarchis ac regibus ꝛ ducibꝫ iudeoꝝ deſcēderūt in btām annā. q̄ quidē ſtirpe regia dauid nata fuit. vt pꝫ Math. p. Lu. iij. Euāgeliſte intendūt nobilitatē xp̄i et mr̄is eius p̄ferre oībus impatoribꝫ regibꝫ ꝛ nobili bus. ſed ꝯſtat ꝙ hec nobilitas ꝑ annā deſcēdit in ma riā ꝛ xp̄m. Sicut g̊ xp̄s eſt rex regū. ꝛ btā maria regi na reginaꝝ: ſic poſt eā anna merito dr nobiliſſima ma trona nobiliū. Etiā hoc ꝓbamꝰ rōne ꝓprie ꝟtuoſita/ tis. Tho. ꝯ gētiles. li. p. caᵒ. xxviij. Oīs nobilitas cu/ iuſcūqꝫ rei ineſt ſibi ſm ſuū eē Hiero. Nobilitas ſum ma eſt clarū eſſe ꝟtutibus. nō decuit deū naſci niſi de mūdiſſima ꝛ ſciſſima vt ſm carnē etiā nobiliſſimus eēt. Et iō oīs nobilitas gn̄is ꝛ ꝟtutis debuit eē in an na pre ceteris vt ꝑ eā deſcēderet in ꝟginē. Sic pꝫ ꝙ fu it nobiliſſima ¶ Circa q̇ntū qđ dr: reuerētialis cele bratōis. qꝛ ꝑ orbē celebratꝰ feſtū anne in eccl'ia. Sed q̄ re plus feſtū anne q̄ꝫ Joachim. Rn̄detur qꝛ deꝰ fecit maiora mirabilia in anna. qꝛ ibi ſcificauit tabernacu lū ſuū altiſſimꝰ pre oībus ſcificatis. vt dt Tho. iij. pte q. xxiij. Et. iij. ſcp̄. diſt. iij. Etiā ſm Vincentiū in ſmo ne de ſcā anna. Anna habuit maiorē ꝯuerſatiōem la/ ctādo. tractādo. oſculādo mariā. Exēplū ponit đ por tāte pomū in manu ꝑmanet odor ꝛc. vide ibidē ſi pla cet ¶ Circa ſextū p̄uilegiū dr: opulētis fructificatio nis. Tho. 12. q. xi. Fructꝰ eſt vltimū ex arbore expecta tū. ꝛ cū ſuauitate ꝑcipiꝰ. Maximū eīm anna fructū fe cit in celo p̄ oībus alijs hoībꝫ. Ex fructu aūt cognoſci tur arbor Math. vij. Lu. vi. Primū eīm ꝛ optimū fru ctū fecit mariā. de q̄ Bern. O maria ꝑ te infernꝰ eua cuatꝰ. celū reſeratꝰ. āgeli reparantꝰ. hoīes ſaluātꝰ. Scđs fructꝰ ſcđa maria generās q̄ttuor diſcipulos. Tertiꝰ

fructus tertia maria generās duos aplos. Nota per eius fructū ꝛ generatōem tota celestis curia ꝑ omniū ſcōꝝ ordinē hꝫ iocunditatē ꝛ decorē. Ipa eſt matriarcha oīm ſaluandoꝝ inq̄ntū eſt mater dñeloīm. In ordine ꝓphetaꝝ hꝫ ꝯgnatū Johem baptiſtā. q̇ fuit optimus ꝓphetaꝝ ꝛ maior inter natos mulieꝝ. Math. xi Nā iohes bapt. fuit filius Elizabeth q̄ fuit filia hyſmerie. ꝛ hec hyſmeria fuit ſoror btē anne: vt dꝛ Beda in chronicis. ꝛ Eccliaſtica hyſtoria. Anna hꝫ in ordine aploꝝ ꝛ euāgeliſtaꝝ nepotes ſciſſimos. ſcꝫ Johez Jacobū. ꝛ cēts. In ordine diſcipłoꝝ hꝫ nepotē ioſeph iuſtū. In ordine martyꝝ qꝛ p̄dicti apli ſunt martyres In ordine ꝯfeſſoꝝ hꝫ cognatū ſanctū Seruatiū nepotē ſuū epm Tongrēſem maxīc ſanctitatis viꝝ Cuius reliq̇e coluntꝛ ꝛ in magna populoꝝ freq̄nti viſitatōe in vrbe Traiectēſi ſuꝑ moſam. In ordine virginū hꝫ dei matrē ꝛ iohem euangeliſtā. In ordine viduarū hꝫ ſanctā mariā tertiā: q̄ mortuo zebedeo ſecuta ē xp̄m ꝛ tenuit viduitatē. Preterea oēs ordines angeloꝝ de eius fructibꝫ tā glorioſis cōgratulantꝛ. Si em̄ gaudiū eſt angelis de vno ꝛc. Lu. xv. q̄nto magis de talibꝫ ſcīs. Et oēs hi innumerabiles hoīes ad celū ꝑduxerūt ſuis exēplis atq̇ doctrinis. Ecce q̄uo anna arbor magna ꝛ fecūdiſſima. ¶ Circa ſeptimū qd̄ dꝛ ſpūalis ꝯſolatōis. O deuota mens cōſiderare potes q̄ntas ꝯſolatōes habuit Anna in ſpū q̇tiens xp̄m amplexabatꝛ oſculabatꝛ eius matrē ei⁹ virginē: qꝛ om̄i gr̄a et ſuauitate plena fuit. Que etiā vt pie creditꝛ ſicut filia ſue matri ſolet ſecreta ſua patefacere. ſic ip̄a anne patefecit miſteria incarnatōis diuine. ꝛ ſic illa mltas ꝯſolatōes hauſit in xp̄o ſuo nepote chariſſimo ꝛ pulcerrimo. Nā matrone dicūt nō minus affici aīas erga nepotes q̄ȝ ad filios ꝓprios ¶ Circa octauū dicitꝛ

angelice viſitatiõis. Vñ Hiero. in ſermone: poſtulatis: dicit ſic de ea. Hec eſt ſterilitas fecũdata ⁊ ſimplicitas ſcã que ab angelis frequẽtata inter eos q̃ſi domeſtica pepit. Dicit etiã ꝙ anna iuuẽcula fuit in templo ſcõ enutrita. ⁊ per angelũ de ꝯceptu marie p̄monſtrata ¶ Circa nonũ ꝑuilegiũ qḋ ḋr: irreprehenſibilis ꝯuerſatiõis. q: ipa cũ marito ioachim erãt ambo iuſti deũ timẽtes ⁊ in oibus mãdatis dei irrep̄henſibiliter incedẽtes corã deo ⁊ hoibus vt ḋt Hiero. ſup̄ Nã reuera magnũ hoc ꝑuilegiũ ſcitatis erat ꝙ eſſent ſine oīs pcti reprehẽſione. q: vt Aug⁹. ait. xxi. de ciui. dei. Pauciſſimi ſt inter ſcõs tãte felicitatis vt nunq̄ dãnabilia pctã cõmiſſa ſint ab eis. ꝓpterea magnum etiam hoc erat ꝙ omnẽ ſubſtantiã trifarie diuidẽtes vt infra ſcḋo ſer. dicem⁹. O deus q̇s hodie etiã decimã partẽ ſubſtãtie erogat ¶ Circa decimũ quod ḋr diuinalis ꝯgnatiõis: in quo habet plurimas p̄rogatiuas. Prima q: ipa eſt xp̄i auia. ⁊ xp̄s dei filius ipſius eſt nepos. Scḋa q: eſt genitrix regine celi marie. Sz fructuoſe querit qualiter ad tantã grãz ipa de ꝯgruo fuit digna Rñdetur ꝙ p̄cipue ꝑ q̄ttuor hec meruit de ꝯgruo ex dei bonitate. Naz ꝑ hec quattuor mulieres ꝓmerent apud deũ magnam grãm ⁊ apud hoĩes laudẽ ⁊ gloriam. Primo ꝑ mandatoꝝ dei obſeruatõem Eccĩ. xxvi. Mãdata dei in corde mulieris ſcẽ. Scḋo ꝑ xp̄i deuotõem. vñ Aug⁹. exorãdo dicit ad mariã Intercede ꝓ deuoto femineo ſexu Tertio per pietatẽ ad paupes. ꝑ. Thi. ꝑ. Pietas ad oĩa vtilis eſt ꝓmiſſionẽ hñs vite. Quarto ꝑ pudiciciã vel caſtitatẽ ſiue ꝟginalẽ ſiue ꝯiugalẽ ſiue vidualẽ. ¶ Circa. xi. qḋ ḋr impialis impetratõis. Cũ alij ſcĩ habeãt ſuffragia a xp̄o impetrare ſuis deuotis ſolũmodo ꝑ modũ ſupplicatiõis: Ipa aũt beata anna ſicut auia xp̄i habet ꝯſimile ius

imperādi ꝛ ꝑcipiēdi ipſi xp̄o ſicut ꝛ mr̄ maria. nec eſt fas negare: ſcꝫ qđ poſtulat. Juxta illđ Exo. xx. Honora patrē ꝛ matrē. Pract. figurā. iij. Reg. ij. pete mater mea qđ vis nō eſt fas ꝛc̄. qđ eſt maximū ꝓuilegiū ſibi datū p̄ alijs ſcis ¶ Circa. xij. ꝛ vltimū ꝓuilegiū: qđ đꝛ curialis celeſtis veneratōis. Tota ei curia celeſtis hꝫ eā veneratōe dignisſimā: inq̄ntū ex ea ꝓdijt regina celeſtis. ꝛ eſt auia celeſtis regis xp̄i filij dei. qꝛ ex hoc ip̄o hꝫ p̄rogatiua ꝙ ip̄a eſt dn̄a oīm angeloꝝ ꝛ hoīm. Auia em̄ regis eſt dn̄a ſeruoꝝ illiꝰ Itē ex hoc ip̄o ius hꝫ ꝙ venereť vt mr̄ ſcꝫ oīm electoꝝ qꝝ oīm mr̄ eſt maria vt đt Anſel. ꝛ Bern̄. Sed ip̄a btā anna eſt mater mr̄is oīm ſcꝫ ꝟginis marie: ſpōſe dei: ꝛ genitricis filij dei. ergo oēs filij dei. ſcꝫ xp̄iani ipſi btē anne q̊dā iure adoptōis ꝛ veneratōis ꝛ dilectōis ſtꝫ obligati tāq̄ꝫ filij ſpūales ꝛ optiui. Vñ. xxx. q. iij. ca. Ita diligere. Dicit Nicolaus papa ꝙ ita diligere dꝫ hō p̄rēm vel matrē aut fratres ſpūales ac adoptōis ſicut carnales O ergo btiſſima fēia. o ſupfelix ꝛ gl'ioſa dn̄a: nō ſimpl'r ſed multipl'r in te ꝛ tuis natis. ꝛ potiſſime in xp̄o ſup bn̄dicta ꝛ beata te veneramur. te nos miſeri pctōres dep̄camur vt apud xp̄m: vnacū tua ſupbeatiſſima filia ꝟgine ſcꝫ Maria ac ceteris tuis natis ꝛ nepotibꝫ pro nobis īterceđere digneris: vt detur nobis gratia in p̄ſenti ꝛ gloria in futuro Amen.

Alius ſermo notabilis valde de Anna matris Marie ſanctiſſima.

ORa pro nobis qm̄ tu mulier ſcā es. Judith viij. Hec verba licꝫ ſint ſc̄pta de venerabili vidua Judith ꝑcipue: tn̄ pn̄t accipi de ſanctiſſima Anna genitrice intemerate ꝟginis marie ac auie ieſu xp̄i. Tū rōne ſui noīs; qꝛ anna iter-

p̄tatur donū gr̄e dei ſm Hieroñ. Ideoq̄ hec mulier ſcā ꝯueniēter in iſta ſcp̄tura a gr̄a dei ſic ꝯmendat̄ de noīata. Eccl'i. xxvi. Gratia ſup̄ grām mulier ſcā. Luʒ rōne ſue ſcītatis. q2 ſcʒ ip̄a fuit mulier ſciſſima: ꝛ ꝑpte rea gr̄a ſup̄ gr̄am aliaꝝ mulieꝝ in ea refulſit. Proīde Hieroñ. in ſmone q̇ incipit: poſtulatis filie hierl'm) de ip̄a ſanctiſſima Anna ſic dicit. De q̄ agimus inq̄t res eſt p̄celſa. res p̄clara. res oī laude digna Hec ē em arbor bona de q̄ virga excīſa p̱ ſe divinit⁹ floruit Hec eſt terra ſcā q̄ rubū ardentē ſed incōbuſtū p̱manētem germinauit Hec eſt celū excelſum de q̄ ſtella marꝭ ad ortū ꝓceſſit. Hec eſt ſterilitas fecūda q̄ ab angelis eſt frequētata. Hec eſt bn̄dicta inter mulieres ꝛ mr̄ inter matres btā: ex q̄ templū dn̄i: ſacrariū ſpūſſci: mat̄ dei mūdo illuxit. Hec ibi Hiero. Vn̄ ergo de ip̄ſa d̄r q̄ hec mulier ſcā ſit. Quib⁊ verb̄ ꝯmendat̄ de trib⁊: de q̄bus dicem⁹ ad laudem ꝛ gloriam eius

Primo de gratia diuinali: ibi (gratia inquit)

Secundo de excellētia ſpeciali: q2 d̄r (gr̄a ſup̄ grām)

Tertio de ſcā vita exēplari: quia d̄r (mulier ſancta) j

¶ Circa p̄mū de gr̄a diuinali in ſcā Anna. ex q̊ a gr̄a denoīatur. q2 anna donū gr̄e vel donata gratificatio interp̄tat̄ vt d̄t Hiero. de interp̄tatōe noīm hebraico rū. Querit̄ ergo vn̄ hoc ꝯgruebat q̄ mat̄ dei futura ſcʒ ꝟgo maria a ſcis Joachim noīe ꝛ āna deberet naſci in hac vita Rn̄detur q̄ alto miſterio ſic deus ordinauit. ꝛ p̄cipue id ꝯueniebat rōne triplici. Prima rōe ex parte virginis marie. Secunda ex parte ioachim et anne. Tertia ex parte noſtre doctrine.

Prima rō ex p̱te virginis marie. q2 ip̄ſa debuit fore mater gr̄e: ꝛ ſingulariſſima gr̄a ſup̄ oēs debuit ſanctificari in vtero btē anne a deo vt dicit Anſelm⁹ de cō/ceptu virginali. Decebat inq̄t vt ip̄ſa ꝟgo btā ea pu/

ritate niteret qua maior ſub deo neq̄t intelligi. Tho.
iij. pte. q. vij. Maria ſup oēs poſt xp̄m habuit plenitu
dinē grē. Pro tali ergo ꝛ tāta grā decuit vt virgo ma
ria naſcereť ex anna. qđ interp̄tatur donū grē. ꝛ ex ioa
chim qđ interp̄tatur dn̄i partꝰ vł dn̄o ſuſcitāte ꝛ dn̄i
exaltatio. vt dicit Hieron̄. de interp̄tatiōe noīm he/
braicoꝝ: vt ip̄a btā virgo maria deſignareť ſingulariſ
ſima grā naſci ex ſcīs ioachim ꝛ Anna. ꝛ oriri dn̄o ac
exaltari in matrē dn̄i ſcȝ ieſu xp̄i filij dei. Merito er/
go pater ꝛ matť virginis marie ſic ſunt noīati vt ex do
no grē (qđ ſignificat anna) ortū habeat ip̄a mater grē
et ſuſcitāte dn̄o atq̄ exaltāte ac eiꝰ partū mirabiliť fa
2 ciēte pdeat v̄go maria in mundū Scđa rō ex pte ioa
chim ꝛ anne. qꝛ ipſis collatū eſt a deo oīpotēte donū
ſcȝ p̄celſe ſcitatis in hoc q̄ ſunt parētes ipſius videlicȝ
ſanctiſſime v̄ginis marie. ꝛ ſic ioachim auus: ꝛ anna
auia xp̄i. Sed inter oīa dona dei q̄d eſt maximū hic
niſi grā ꝛ exaltatio glorie in patria. Vn̄ ſcūs Tho. ī
2ᵉ. q. cxiij. ar. ix. ad ſcđm. bonū grē vnius maius eſt q̄
bonū nature totiꝰ vniuerſi. qꝛ bonū grē terminať ad
bonū eternū diuine pticipatōis Ad deſignandū ergo
p̄cellentiſſimū donū ſanctitatis parētū virgīs marie
q̄ eſt mater grē: decuit vt a grā ꝛ exaltatōe glīe deno/
minareť. O pctōr ex his accipe documentū: q̄ ex quo
in crimine iaces nec p̄niam agis: alienus es a grā et a
regno xp̄i. alienus a parētela xp̄i. alienus es a filijs ꝛ a
familia dei. ꝛ es in familia diaboli ꝛ in inimicicia dei
3 Age ergo p̄niam vt ſalueris. Tertia rō eſt ex pte nr̄e
doctrine. Nā quero vn̄ oriť ſalus hoīm ꝛ pctōꝝ. Rn̄
det gloſa. ij. Thoꝝ. vl. dicit ſic Gratia dei eſt qua ſola
hoīes liberanť a malo. ꝛ ſine qua nullū prſus ſiue co
gitādo: ſiue volēdo ꝛ amādo: ſiue agēdo faciunt bo/
num. Hec ibi. Sanctus Tho. 12ᵉ. q. cix. artť. v. Sine

gratia nō poteſt hō mereri eternā vitā. Et Aug⁹. de eccle. dog. caº. xxi. dicit. ꝙ initiū nr̄e ſalutis deo miſe/rāte habemus vt acqͥeſcamus ſalutifere inſpirationi ſcȝ qua dei gr̄a incitamur ad ſalutē. ⁊ ſic patȝ ꝙ ſalus noſtra ortum primariū habet ex dei gratia ꝑueniēte. Joh. xv. Sine me nihil ⁊c̄. Thomas. iij. libro ↄtra gē tiles. caº. clv. Indiget hō diuine gratie auxilio. Ad ꝓ poſitū ergo vt nos doceremur ꝑdictis modis ſaluari et ad chriſtū ꝯuenire: cōgruum fuit vt ex ſancta anna naſceref beata maria. ⁊ ex ea xp̄s dn̄s. Anna em̄ donū gr̄e interꝑ̄tatur. Maria aūt illuminata. naȝ ex dono gr̄e dei aīa humana illuminaf ⁊ in ea xp̄s dn̄s naſcif et ꝑmanet ieſus. id eſt ſalus vera aīe. ſic quoqȝ ſalus hois in gloria ↄſummaf. Sed heu q̄ȝ multi ſunt o de us meus qui nō acquieſcūt diuine inſpiratōi vt perue nirent ad ieſum: qui tamē libēter acquieſcūt diaboli/co inſtinctui vt ꝯueniant ad eternā damnatiōem. O peccatrix aīa nunqͥd melius eſt chriſtū ieſum amare ꝓ ↄſequenda eterna beatitudine: q̄ȝ diaboluȝ ꝓ eternis ſupplicijs. Recognoſce miſera peccatrix aīa. qr vt dt apl̄s Rho. vi. Stipēdia peccati mors: gr̄a āt dei vita eterna in xp̄o. ¶ Circa ſcđm principale de excellētia ſanctitatis btē anne: querif vtrū ipſa btā anna inter ſcās feīas p⁹ matrē dn̄i reputef merito fore ſcīſſima. 2
Ratio queſtionis eſt. quia de eius vite ſanctitate nil ſcribitur in ſcripturis canonicis veteris aut noui te/ſtamēti: cum tamē plures ibi cōmendantur de ſancti tate min⁹ preclara. ⁊ tn̄ ipſa eſt electa a deo ad digni tatem ꝑclarā: videlicȝ vt eſſet genitrix glorioſiſſime virginis marie matris domini noſtri ieſu chriſti. ⁊ ſic auia filij dei. Mirum ergo videtur ꝙ ſaltem euange liſte nullam de ea voluerūt facere mentionē ad com mendatōem gl'oſe ꝟginis marie filie ei⁹ Nā Eccl. iij.

Gloria hois ex honore parētis. Ad queſtionē ergo rñdetur p ꝯcluſionē. videlicet q̄ q̄uis in ſcriptura canonica nulla fit mētio de ſancta anna. nihilominꝰ creditur ⁊ ꝓbatur ipam poſt matrē dñi fore mulierē ſanctiſſimā. Et hoc ceterꝫ parib' q̄ ad eētia ſanctitatis merita. Declarat̄ q̄ ordinatōe ſpūſſancti factū eſt vt de ea taceret̄ in ſacra ſcriptura: ſicut ⁊ de vita ac p̄celletiſſima origine atq̄ ſanctitate v̄ginis marie ab euāgeliſtis nil ſcribit̄. pro hac rōe q̄ ab omnib' chriſticolis p̄ſupponi debet q̄ ipa ꝓpter ꝓlem digniſſimā fuerit ſanctiſſima. videlicꝫ ꝓpter glorioſiſſimā dei matrē quā genuit. ſicut etiā beata v̄go ꝓpter x̄pm dei filiū ex ea genitū credit̄ fuiſſe ſanctiſſima p̄re alijs. Nec decuit q̄ v̄go maria p ſanctitatē parentū ꝯmendaret̄. ſicut nō decuit q̄ x̄ps p matrē cōmendaret̄. ſed potius ecōuerſo ex chriſti ſanctitate decuit pro p̄ſuppoſito credi maxima ſanctitas marie Et ex ſanctitate marie ſanctitas ſuoꝝ parentū. ſcꝫ Joachim ⁊ anne firmit̄ creditur ⁊ p p̄ſuppoſito habet̄ q̄ ipi parētes oēm dignitatē ſanctitatis a ꝓle ſua acceperūt Sicut ⁊ v̄go maria oēm dignitatē ⁊ ſanctitatē accepit a chriſto ꝓpter quē ⁊ virgo maria ⁊ ſui parētes ac tota illa gēs iudaica eſt electa a deo. Nimirū vt ait ph̄s p̄mo phyſicoꝝ et octauo Topicoꝝ: peccatū eſt fieri p plura que pñt fieri p pauciora. Cū ergo ex ꝓlis ſanctitate ſufficiēter p̄ſupponit̄ in iſtis parētib' maxima ſanctitas credenda apud fideles: noluit ſpūſſanctus vt eorum vita deſcriberet̄ ab euāgeliſtis vt et maiꝰ meritū acq̄rerent fideles ex fide tali ⁊ deuotōe. vñ Augꝰ. Ille inq̄t apō deum hꝫ plus meriti q̄ plus fidei Itē Maximus in ſermone de corpe x̄pi dicit. q̄ vbi eſt magna fidei pfectio erit ⁊ copioſa remuneratio. Et ſic p iſta ſoluitur rōnis adducte obiectio ¶ Qꝫ q̄ūt ipa beata anna p̄re

ceteris q̊ ad eſſentialia poſt matrē xp̄i fuerit ſcīſſima
probat̃ pluribꝫ rōnibus. Primo rōne diuine electiōis i
Scḋo rōne digne honoratōis. Tertio rōne ſancte ge
neratōis Prima eſt rō diuine electōis. qꝛ deus quecū
qꝫ eligit ad aliquā dignitatē ſpūalem. eidem talem ⁊
tantā grām ꝯfert vt ſit deo dignus tali dignitate. iu/
xta illud Nūeri. xvi. Quecuuqꝫ elegerit dn̄s ip̄e erit
ſcūs Vn̄ ⁊ Aug⁹. in gloſa ſup Epheſ. p° dicit ſic De
us quos elegit fecit bonos. ſicut ait apl's Elegit nos
vt eſſem⁹ ſancti ⁊ immaculati in ꝯſpectu eius in cha
ritate q̇ predeſtinauit nos in adoptionē filioꝝ p ieſuꝫ
Hec ille. Ex q̇bus dictis arguit̃. ꝙ ſi q̊s eligit de⁹ fa
cit bonos ⁊ ſcōs. ergo quos magis eligit ſcꝫ ad maio
rē dignitatē ſpūalem magis ſanctos facit vel melio/
res. ⁊ q̊s maxime: maxime. Juxta illā maximā topi/
cā Sicut ſimpl'r ad ſimpl'r ſic magis ad magis. ⁊ ma
ximū ad maxime Sed qm̄ deus elegit ab eterno bea
tā Annā ad dignitatē maximā in xp̄o. ſcꝫ vt eēt mat̃
mr̄is xp̄i. ⁊ ſic filij dei auia. ergo ſeq̇tur ꝙ fecerit eam
ſanctiſſimā ⁊ digniſſimā. Ad id ꝯfirmandū facit q̇a
xp̄s eos q̊s elegit in apl'os fecit ſanctiſſimos. ſil'r ⁊ ip
ſam virginē quā elegit in matrē fecit ſanctiſſimā. ergo
et in ꝓpoſito Scḋa eſt rō digne honoratōis. quā acci 2
pio ex poſtilla lyre ſup Joh. vi. ſic dicentis. Quia di
ſtributio honoris reſpicit iuſticiā cōmutatiuā. vt ha/
bet̃. v. Ethic̄. ſcꝫ vt alicui plus det̃ de honore quanto
maior eſt in ꝟtute. nā honor ē p̄miū ꝟtutis. iiij. Eth.
Et ideo prauus non eſt honore dignus vt ibidē dr̄. ⁊
hoc maxīe hꝫ locū corā deo q̇ perſonā nō accipit Act.
x. ſed vnūquēqꝫ ſm meritū virtutis amat et honorat.
Sed qm̄ deus btām Annā maximo honore pre cete
ris mulieribꝫ poſt virginē mariā exaltauit. vt ſcꝫ eſſet
auia xp̄i. ⁊ p cōſequens etiam a xp̄o dn̄o honoranda.

iuxta illud Exod.xx. Honora patrē ꝛ matrē. Quāto
magis ergo ab angelis ꝛ hoībus honorāda est. Vñ
ſeqtur ꝙ ipa fuerit adeo ꝟtutibus et grā dei ſcīficata
ac repleta vt merito foret tali ꝛ tāto honore digna ꝑ
ſue ſanctitatis celſitudine. Si dicas ꝙ multe femine
ꝑcellunt eā in corona ꝟginitatis vel martyrij ꝛ hmōi
Dicendū ꝙ talia accidētalia ſunt qbus ſumme ꝑpon
3 derant eſſentialia. Tertia rō ſancte generatōis. nam
dicēte ſaluatore Luc. vi. vnaqq; arbor de fructu ſuo
ꝯgnoſcit. Et Math. vij. Oīs arbor bona fructꝰ bo
nos facit. ergo melior ꝛ optimus fructꝰ meliorē ꝛ op
timā arborē eſſe ꝓbat Pāphilus Arbore de dulci car
punt dulcia poma. Sed ꝯſtat ꝙ ex ſcā anna plurimi
ſcīſſimi hoīes ſunt generati tanq; fructꝰ ex arbore ſcī
tatis. videlicet ſcīſſima ꝟgo maria ex qua ortus ē xp̄s
deus nr̄. Et ſcā maria tertia zebedei ſcz vxor ex q̄ ſan/
cti apl'i. ſcz Johēs euāgeliſta ꝛ iacobꝰ maior ſūt ꝓgeni
ti. atq; ſcā ſcda maria cleophe. ſcz filia q̄ dicta eſt ma
ria Jacobi ſcz minoris mater. ex q̄ quattuor ſcī diſci/
puli ſūt geniti. ſcz Jacobꝰ minor. Joſeph iuſtus qui ꝛ
barſabas eſt vocatꝰ. Et ſymon ac Judas thadeꝰ di/
ctus. vñ de his extāt ꝟſus. Anna ſolet dici tres conce
piſſe marias Quas genuere viri ioachim. cleophas.
ſalomeq;. Has duxere viri ioſeph. alpheus. zebedeꝰ.
Prima parit xp̄m. iacobū ſecūda minorē Et ioſeph
iuſtū: pepit cū ſymone iudā. Tertia maiorē iacobum
volucrēq; iohannē. Cū itaq; tales ſcīſſimos fructus
habuerit. ſeqtur ꝙ ipa ſanctiſſima int' feminas fuerit
Et ꝯfirmat etiā rōne tali. qꝛ iohēs baptiſta ex vnica
marie ꝟginis ſalutatōe tanta grā abūdauit ꝙ etiā ſu
am matrē Elizabeth repleuerit ꝛ ꝓphetā ꝯſtituerit. g̃
ſeqtur ꝙ multo fortiꝰ grā ſanctificatōis marie in vte
ro materno abūdantius ipaȝ ſanctā annā repleuit et

ꝑſanctã effecit. Nã Bern̄. dt ꝙ de plenitudine marie
accipiũt vniuerſi. ḡ plus ſua matͤ accepit. ſcȝ anna. O
ergo ſanctiſſima dñ̄a. O btiſſima genitrix mr̄is chri
q̇bus te laudib' efferam⁹. pfecto tuã ſanctitatẽ ꝯmẽ
dare nõ ſufficimus. ¶ Circa tertiũ principale. ſcȝ de 3.
ſcã vita beate anne et exẽplari: accipiam⁹ ꝓ cõcluſiõe
ꝙ ex btẽ anne ſcã vita oĩs ſtatus hoĩes pñt accipere
plurima ſalutis exẽpla. ſcȝ tã cõiugati ꝗ̃ vidue ⁊ ꝟgi/
nes. Primũ exemplũ eſt diuini timoris in q̊ conſiſtit 1 exempl.
initiũ ſanctitatis ⁊ ſalutis. pſ. Initiũ ſapiẽtie timor
dñi. Eccĩ. xxv. Beatus hõ cui donatũ eſt hr̃e timorẽ
dei. Timor dei initiũ dilectõis. Prouerb. xv. ꝑ timo/
rẽ dñi declinat oĩs a malo Hoc pȝ in ſcã anna Refert
nãqȝ Hiero. ſermõe: poſtulatis. ꝙ videlicȝ gen⁹ glo/
rioſe anne ex bethleem fuit de ſemine iudicũ patre na
zareo. vite egregie. ac matre de dauid regali ſemine.
Quã in vxorẽ accepit Joachim. cui⁹ dom⁹ in galilea
ſcȝ nazareth ciuitate erat. Ambo aũt erãt iuſti et deũ
timẽtes ac recte viuẽtes ſine oĩ rephẽſione apd deũ
et apud hoĩes. Scdm eſt exemplũ diuini amoris in q̊ 2
ꝯſiſtit ꝑfectio ſalutꝭ ⁊ ſcitatis. iuxta illd Col. iij. Sup
oĩa charitatẽ hñtes qd ẽ vinculũ ꝑfectõis Hãc in exẽ
plo nob ſuo ꝯmẽdauit ãna ⁊ ioachim. q̃ Hiero. vbi
ſup. ꝙ in oĩbus mãdatis dei incedebãt irrephẽſibilr.
qd eſt ſignũ charitatꝭ. Joh. xiiij. Qui hȝ mãdata mea
et ſeruat ea ille eſt qui diligit me. Tertium eſt exem/ 3.
plum pietatis ⁊ miſerationis. ꝑ quam ſancti magna
merita accumulãt. ꝑ. Thi. iiij. Pietas ad oĩa vtilis
eſt ꝓmiſſionem hñs vite ⁊c. Nam adeo ſe in opibus bona ſua
pietatis anna ⁊ ioachim exercebãt ſicut dicit vbi ſu/ diuiſerunt
pra ꝙ oẽm ſubſtãtiam ſuã trifarie diuidebãt Unã ꝑ
tem tẽplo ⁊ tẽpli ſeruitorib' impẽdebãt. Aliam pere
grinis ⁊ pauꝑibus erogabãt. tertiã ſibi ⁊ familie ſue

vſibus reſeruabāt. Quis chriſtianoꝝ ſic facit modo
Quartū eſt exemplū deuotōis q̄ ſancti hoīes feruidi ſunt ad deū ⁊ eius cultū. Nimirū prolē ex cōiugio nō habētes vouerūt dño ꝙ ſi eis ſobolē cōcederet eā ſeruitio dei mācipar͂et. Cuius rei gr͂a ſingulis annis in trib⁹ feſtis p̄cipuis hieruſalē aſcēdebāt ⁊ deo oblationes offerebāt. tandē exauditi glorioſiſſimā virginem mariā (mediāte qua totus mūdus ſaluatus eſt) ꝯcipere ⁊ gignere meruerūt. O ergo hō accipe ex vita ſcē Anne iſta exēpla ſanctitatis vt ſis firmus in timore dei cauēdo peccata. ⁊ fortis in amore ſeruādo dei p̄cepta. ſis pius ⁊ miſericors in ꝓximos. ac deuotus ī deum ⁊ eius cultū. Si eīn hec feceris acceptabilis eris deo ⁊ ſaluaberis. O ſanctiſſima Anna. ꝑ chriſti ieſu amore. ⁊ ꝟginis marie ſcꝫ nate tue deuotiōe. ora ꝓ nobis vt impleamur gratia. Quod nobis ꝯcedat ieſus marie filius ſup̱ oīa ſp̱ benedictus in ſecula Amen

Finiūt duo Sermones de Anna ſanctiſſima

¶ Oratio electiſſima de ſancta Anna.

O Felix Anna matrona nobilis. que iā in celis regnas cuꝫ angelis. Illic tu noſtri ſic memor eſto vt tuo poſſimus ſociari collegio. ℣ Ora pro nobis beata mater anna. vt digni efficiamur promiſſionibus chriſti ¶ Oremus

DEus qui beatam annā diu ſterilē prole glorioſa et humano generi tam ſalutifera fecūdari voluiſti: cōcede ꝓpicius. vt q̄ ob amorem filie matrē veneramur. vtriuſqꝫ p̄ſentia in hora mortis gaudere mereamur. Per eūdem dñm noſtrum.

Incipit ſermo pulcerri=mus ac fidedignus: de Serto Roſaceo illibate virginis Marie

Hic obſecro te ꝙ ſoror mea ſis vt bñ ſit mihi propter te: ⁊ viuat aīa mea ob gratiam tui Geñ.xij. Cū mellifluo Berñ. Nō eſt qđ me magis delectat: ſed nō eſt qđ me terreat magis ꝙ̄ de glīa virginis hre ſermonē. Si lingue centū reſonarēt: oraqꝫ centū: ferreaqꝫ vox mihi eſſet. O maria nil tibi dignū dicere poſſum. q̇d ergo faciā. Audio Hieronymū me ꝯſolantē ⁊ dicentē. Etſi ad hec nēo inueniat idoneus: votis tñ oībus ceſſare nō dꝫ (q̇libꝫ etiā pctōr) a laudibꝫ marie Nil noui cudere: niſi roſas ac bene olētes ſanctoꝝ doctoꝝ carpere flores: nō īformare tm̄ neſciētes: ſed indeuotos ⁊ tepidos ad deuotionē roſarij marie excitare cupio Et experimentum docebit ꝙ feruor deuotōis exinde ſequet. cultus diuinus ampliabit. proxim⁹ vtiliter edificabit. ⁊ aīabus in purgatorio degentibꝫ refrigeriū preſtabit. nulliqꝫ niſi forte īpio detractori poterit hec diſplicere. Emuli nunc ſicut ſp forte adhuc erunt: q̇ facta q̄qꝫ licet bona nō ꝯſcīa ſtimulāte: ſed ſola inuidia deprauare non deſiſtūt. oīs iniquus bonoꝝ eſt inimicus Qñqꝫ pmittit ⁊ ſalubre ē bonis rebus detrahere. nā illud q̇d detrahūt clari⁹ reddūt Job.vi. Quare detraxiſtis ſmonibꝫ veritatis. cū e vobis nullus ſit q̇ poſſit arguere me. Si illicitū eſſet honorare ieſum ⁊ mariā roſario (vt aſſerūt) hoc eſſet vel ex pte orōnis dñice: vel ſalutatōis angelice. Sed neutꝝ iſtoꝝ eſt incōueniens. qꝛ

hoc eſſet cõtra ſancte mr̃is eccl'ie approbatiõem. Orõ dñica ſm Tho. eſt pfectiſſima orõ: quã ipe ieſus docuit diſcipulos ſuos. Math. vi. ſic orabitis Paẗ noſter Chryſ. Illã orõem libẽter exaudit de⁹ quã fili⁹ eius dictauit ⁊ docuit. Angelica ſalutatio ſm Bern̄. in cõſiſtorio ſciſſime trinitatis eſt dictata: ⁊ ꝟgini p archãgelũ gabrielẽ trãſmiſſa. ⁊ marie ac toti curie celeſti ꝑlata gratiſſima. hoĩbus vtiliſſima. demonibꝫ horribiliſſima. Bern̄. Celũ ridet. angeli exultãt. demones fugiũt. infern⁹ tremit quotiẽs cũ reuerẽtia dicimus: aue Eſt tibi o ꝟgo maria quaſi oſculũ audire hũc ꝟſum Aue maria. Totiẽs o beatiſſima oſcularis quotiẽs p aue ſalutarꝫ. Ergo fratres chariſſimi ad imaginẽ ei⁹ accedite. genua flectite. oſcula impͥmite. aue maria dicite. Et q̃uo virginẽ glorioſam acceptabili⁹ honoremus ꝙ illo ſcẽ trinitatis oraculo q̊ a ſummo deo extitit ſalutata. Sic roſariũ q̊ ad ſubam eſt euãgeliũ xp̄i qꝛ pater nr̄ ⁊ aue maria Marci vltio. Eũtes in mundũ vniuerſum p̄dicate euãgeliũ oĩ creature. Sꝫ q̊ ad formã ſiue modũ dicẽdi crediẗ ſm Alanũ de rupe: circa tp̄a Aug⁹. Hieron̄. Grego. Bede Bern̄. Bn̄dicti fuiſſe. vt clare pꝫ in ſpeculo roſarioꝝ. vij. ⁊. viij. capl'is Refert idẽ Alan⁹: ꝙ btiſſimus Dñicus roſariũ beatiſſima ꝟgine reuelãte aſſidue porauit. ⁊ vniuerſis eẽ orandũ plebibꝫ dei in ãbone publice p̄dicauit. Scd̄o libro Apũ. ca°. xxviij. legiẗ roſariũ in Brabãtia anno dñi. M. cc. li. dictũ fuiſſe. ⁊ iſto mõ orãdi multos ad amiciciã marie pueniſſe. Plurimi etiã deuoti carthuſiẽſes hͦ roborauerũt. ꝑut refert diſcipul⁹ in ꝑmptuario ſuo. ꝙ ſcꝫ ãno dñi. M. cccc. xxx. in monaſterio carthuſiẽſiũ iuxta Treuerim q̇dã paẗ deuot⁹ ſe in roſa-

rio exercere ꝯſueuit. Durauitq; roſariū ꝑ annos plu
rimos īt̄ diuerſos religioſos etꝫ vtriuſq; ſex⁹ Quid
ampli⁹ referā: plurimi ſcī ⁊ ſcē hoc legerūt roſariū in
tantū vt fere tot⁹ mūdus hocipm dicat. Ergo frater
nitatē roſarij marie diligite Et q̄uis q̄ntū ad cōionē
charitatis oēs exn̄tes in gr̄a inuicē cōicāt in opib⁹ bo
nis. iuxta illō ps̄. Participē me fac de⁹ oīm timētiū
te. tn̄ multo ſpeciali⁹ ⁊ fructuoſi⁹ valētaliq̄b⁹ opa ali
oꝝ ꝑ directōem ⁊ ſpecialē intentōeȝ directā ad alios
Et ad h̄ deſeruiūt ſpēales cōicatōes hoīm ꝑ q̄s ſeſe q̄
dammō aſtringūt ad mutue ꝓ ſe inuicē orandū Et ta
les dicūt̄ frat̄nitates dū ſcȝ aliq̄ inuicē ad h̄ ꝯueniūt
q̄poia aut ſpēaliter aliq̄ eoꝝ opa deſeruiāt oīb⁹ in frat̄
nitate tali exn̄tib⁹. Et ſic ꝯmēdabile multū ⁊ merito
riū eſt eē in aliq̄ frat̄nitate bonoꝝ Eccī. iiij Ve ſoli q̄z
ſi ceciderit nō hȝ ſubleuantē. ſi fuerint duo fouebūtur
mutuo. ꝓuerb. xviij. Frat̄ adiuuās fratrē q̄ſi ciuitas
firma. Legim⁹ em̄ pl̄es ſcōs p̄res inter ſe fraternitatē
habuiſſe ⁊ orōnes ſuas ac bona opa ſua alijs cōicaſſe
necnō ⁊ ſibi cōicari petiert̄. videlȝ Bern̄. Anccl. Dn̄i
c⁹. dicētes cū apl̄o ad Eph. p̄°. Nō ceſſo grās agere ꝓ
vob: memoriā vr̄i faciēs in orōnib⁹ meis Et ad Rho.
xvi. Adiuuetȝ me in orōib⁹ vr̄is. Glo. rogat apl̄s apō
mimos ꝓ ſe orari. multi em̄ mimi dū cōgregant̄ vna
nimes fiūt ⁊ magni Et multoꝝ p̄ces īpoſſibile eſt nō
exaudiri. Math. xviij. Si duo vel tres ex vob ꝯſenſe
rint ſuꝑ terrā de oī re quācūq; petierint fiet eis a pa
tre meo. Chryſ. Libēter de⁹ exaudit hāc orōem quā
xp̄ianus nō ſolū ꝓ ſe ſȝ etiā ꝓ alijs orat. ꝓ ſe em̄ orare
nccitas cogit. ꝓ alio aūt charitas frat̄nitatis hortat̄.
Dulcior ⁊ acceptabilior ē an̄ deū orō nō quā nccitas

trāſmittit.ſed quā charitas fraternitatis cōmendat. Ambroſius. Si ꝓ te roges tm̄: ꝓ te ſolus rogabis.ſi ꝓ oībus roges/oēs ꝓ te rogabūt.Gregoriꝰ. Quiſq̄s ꝓ alijs intercedere nitit̄ ſibi potius ex ipſa charitate ſuffragat̄.Et idē in moralibꝫ.Dn̄s ꝯuerſus eſt ad penitentiā iob.cū oraret ꝓ amicis ſuis ait. ꝓ ſemetipſo penitēs tāto citius exaudiri meruit q̄nto deuotius ꝓ alijs interceſſit. Libētius em̄ ſacrificiū orātis accipit̄ quod in ꝯſpectu miſericordis iudicis ꝓximi dilectōe conditur. Quod veraciter quiſq̄ cumulat ſi hoc etiam ꝓ aduerſarijs impendat. Math.v. Orate ꝓ ꝑſequētibus ⁊ calūniantibꝫ vos. Oremus ergo pro inuicem vt ſaluemur.

¶ Inſtitutio fraternitatꝫ roſarij marie ꝟginis

Anno dn̄i. M.cccc.lxxv.laudabilis fraternitas roſarij in alma vniuerſitate Colonienſi ꝑ doctores ſacre theologie p̄dicatorum ordinis/ad maximam laudē ⁊ gloriā Jeſu chriſti. ⁊ pijſſime ꝟginis Marie mr̄is eiꝰ necnō multorū edificatōem ſalubrit̄ inſtituta.imo potius renouata eſt.qꝛ ꝑ beatiſſimū patrē Dominicū legit̄ predicata.licet ad tp̄s fuerit neglecta ac obliuioni tradita. Fundata dūtaxat in ſola quarūdam orationū liberali cōmunicatiōe. Oratio que ſpecialiter in ea cōicatur eſt ſalutatio angelica vna cū oratiōe dominica cūctis orōnibus p̄ponēda Itaq̄ volēs huius fraternitatis numero cōfratrū aſſociari debet omni hebdomada ſemel tria roſaria.id eſt centū ⁊ q̄nquaginta Aue maria.⁊ q̄ndecim Pat̄ noſter dicere. ⁊ ſuam intentionē ad ꝯfratres referre. Et pōt illa legere quādocūq̄ ⁊ vbicūq̄ placet. Nullū tēporale dandū

eſt de ingreſſu eius. nullos cuiuſcū॰ ſtatus vel cōdi tiōis excludit. diuites. paupes. religioſos ⁊ ſeculares recipit. imo ⁊ mortuos admittit et facit pticipes dū aſſit viuus q̇ p eis legit ea que ſcripta ſunt. nō oportꝫ tñ p illis legere q̇ dū viuerent ipſius fraternitatis cō fratres fuere. Si quis autē in aliqua hebdomada ex negligētia certo pposito aut aliqua occupatiōe negle xerit in toto aut in pte nō oportꝫ in alia hebdomada repetere nec de illa omiſſione ꝯſcientiā facere. q꞉ nul la eſt hic obligatio culpe. ſed illius dūtaxat pene ꝙ q̇ nō legit nō meret. ⁊ ṗuatur illa hebdomada meritis oīm alioꝝ roſarioꝝ q̄ a fratribꝫ alijs dicunt. Dū aūt iteꝝ legerit iteꝝ pmeretur vt ṗus. Nō oportet ꝙ ge nibꝫ flexis. vel in eccl'ia. vel ſimul vel certa horā vl' die dicant. ſed ſufficit hoc totū dixiſſe ſimul vel p partes Pro oībus et ſingulis de hac fraternitate defunctis poſt quattuor feſta beate ꝟginis marie. ſcꝫ Purifica tiōis. Annūciatōis. Natiuitatis. ⁊ Aſſumptiōis q̄t tuor anniuerſaria cū vigilijs ac miſſa de reqem ordi nata ſunt fieri in cōuentu Coloniēſi ordinis predica torum alijſq॰ pluribus.

¶ Cōfirmatio fraternitatis roſarij Marie

Anno dñi. M. cccc. lxxvi. Alexāder eps Forliuiēſis legatus a latere pretactā fraternitatē approbauit. ⁊ vt eo libētius chriſtifideles eiuſdē virginis cōfratres eē cōcupiſcerēt: dedit auctoritate apl'ica ſibi ſpecialiter cōceſſa oībus ⁊ ſingulis vtriuſq॰ ſexus dicte fraterni tatis cōfratribꝫ et ſororibꝫ in qnq॰ p̄cipuis btē marie feſtiuitatibꝫ. ſcꝫ annūciatōis. viſitatiōis. aſſumptiōis natiuitatis. ⁊ purificatōis. centū dies indulgētiaꝝ in

qualibet dictaꝝ feſtiuitatū die. Atqꝫ quotienſcūqꝫ roſarium legerint: quadraginta dies ꝑ q̄libet vice de iniunctis eis penitētijs.

¶ Anno dñi. M.cccc.lxxviij. ſanctiſſimus dominus Sixtus papa huius noīs q̄rtus ipam ꝯfraternitatē cōfirmauit ac approbauit oībus et ſingulis vtriuſqꝫ ſexus eā ſeruantibꝫ: vere penitentibꝫ ꝛ ꝯfeſſis in ſingulis natiuitatis. annūciatōis. ꝛ aſſumptōis marie feſtiuitatibꝫ ſeptem annoꝝ ꝛ totidem q̄dragenaꝝ de iniūctis ſibi penitētijs relaxatōem conceſſit. Anno dñi M.cccc.lxxix. p̄fatus Sixtus ad inſtantiā illuſtriſſimi Franciſci ducis britānie vniuerſis ꝛ ſingulis chri fidelibꝫ pſalteriuꝫ marie. id eſt tria roſaria q̄libet die dicentibꝫ. xv. annos ꝛ totidē quadragenas indulgentiaꝝ relaxauit. Anno dñi. M.cccc.lxxxiiij. ſanctiſſimus papa Innocētius octauus ꝯceſſit oībus q̄ ſunt et erūt de fraternitate roſarij ꝛ dicūt ꝑ hebdomadaꝫ pſalteriū beate ꝟginis: id eſt tria roſaria: plenariā remiſſionē oīm peccatoꝝ: ſemel in vita: ꝛ ſemel in mortis articl'o Anno dñi. M.cccc.lxxxvij. in capl'o gn̄ali fratꝝ ordis p̄dicatoꝝ venetijs celebrato: oēs vtriuſqꝫ ſexus xp̄ifideles q̄ nūc ſunt vel in futurū fuerint de fraternitate roſarij ad grām ordinis ſtꝫ accepti. Que gr̄a eſt tam in vita q̄ꝫ in morte gaudere ꝑticipatione oīm miſſarū. orationū. p̄dicationū. ceteroꝝūqꝫ bonorū ſpūalium que ꝑ fratres ꝛ ſorores totius ordinis deus fieri dederit. Urbanus q̄rtus addidit ad angelicam ſalutatōem: Jeſus xp̄s amen: largiēs oībus vere ꝯfeſſis ꝛ ꝯtritis ipam deuote dicentibꝫ quotiēſcunqꝫ ꝛ quadocunqꝫ. xxx. dies indulgentiaꝝ: Quas Johannes. xxij. ſucceſſor eius ꝯfirmauit. ꝛ alios triginta

dies ſupaddidit. Concilium auionēſe dat angelicam ſalutationem deuote dicentibus quinquaginta dies indulgētiarum. Hoc facit de quolibet roſario quindecim annos. et. xxv. dies.

¶ Valde gratū foret virgini Marie, ſi fratres ꝛ ſorores poſt cuiuſlibet roſarij cōpletionē in honorē matris marie ſanctiſſime Anne vnū pater noſter ānecterent. Quia ipa eſt meſtorum precipua cōſolatrix. Cōcludenteſqꝫ roſarium dicēdo. Benedictum ſit dulce nomē domini noſtri ieſu chriſti: ꝛ glorioſiſſime virginis Marie matris eius. ꝛ tota celeſtis curia ſit benedicta in eternuꝫ ꝛ vltra. Et benedicta ſit ſanctiſſima Anna: ex qua o maria ſine macula tua proceſſit caro virginea Amen. Quicunqꝫ hec legerit habet a Clemente quarto tres annos. ꝛ a Sixto quarto quadraginta dies indulgentiarum.

Salutate igitur mariā roſario certe ipa vos reſalutabit beneficio gratia ꝛ ꝯſolatione. Et cōfidenter dico ꝙ ille qui ex corde ad ſeruiendū Marie in hac fraternitate ſe obtulerit: finaliter nō peribit. Ancelmus Sicut a te auerſus o virgo maria neceſſe eſt vt intereat: ſic ad te cōuerſus impoſſibile ē vt pereat. Chryſoſtomus. Tribularer nimium ſi neſcirem marie patrocinium. O dulcis virgo nō eſt fas te poſſe illuꝫ deſerere qui ſpem ſuam fiducialiter in te ponit. Oroſius. Nil dulcius nilqꝫ iocundius reperi ꝙꝫ Mariam Quos nō ſaluat dei iuſticia: ſaluat marie miſericordia infinita. Nemo tam idoneus qui gladiū dñi abijciat niſi per quā ſumpſimus domini miſericordiam Hylarius. Quantūcūqꝫ quis obnoxius fuerit peccato ſi marie deuotus exiſtit nunqꝫ in eternum peribit.

Caſſiodorus. O maria tu patrona humani generis
tu cõſolatio afflictis. tu infirmis medicina ſingularꝫ
quis tuo nõ indiget iuuamine. cũ peccare ſit cõmune
Fulgibertus. Peccatorẽ quãtũlibet fetidũ nõ abhor
res. nõ deſpicis ſi ad te ſuſpirauerit. tuũqꝫ interuen/
tum penitẽti corde flagitauerit. Bonauẽtura. Vere
regina es miſericordie. quia nõ eſt in hac vita ſic deſpe
ratus miſer cui nõ impetraueris ſalutẽ ſi ad tuũ de/
clinauerit regimẽ. Certe dña cũ te aſpicio nil niſi mi
ſericordiã cerno. nã pro miſeris mater dei facta es: mi
ſericordiã inſuꝑ genuiſti. ⁊ demũ tibi miſerendi eſt of
ficium cõmiſſum. Bernardꝰ. O peccator ſi ad maie
ſtatẽ dei nõ audes accedere vt nõ liquefias quaſi cera
a facie ignis. vade ad matrẽ miſericordie oſtende ſibi
peccatorꝝ tuorum vulnera et ip̃a ꝓ te oſtẽdit filio ſuo
materna vbera. ⁊ filius oſtẽdit pro te patri latꝰ ⁊ vul
nera. Pater nõ negabit filio poſtulãti. nec filius ma/
tri interpellanti. nec mater negabit peccatori flenti.
Ancelmus. Quis vnqꝫ criminũ veniã petijt niſi me/
diante maria. nemo diffidat de matris miſericordia
oĩes mariã nominant. omnes mariã inuocant. ma/
riam pre oĩbus amant. omnis etas ⁊ ꝓfeſſio ſtudio/
ſe reclamant. Cum eñ ſummũ regem peccando ꝑdi
dimus. cum angelos ⁊ ſanctos dei oĩes offendimꝰ
cum etiam noſmetip̃os graues ſcimus ⁊ omnino ne/
ſcimus quid agere debeamꝰ. hoc ſolum reſtat nobis
miſeris vt oculos cordis ⁊ corporis ad te leuemus o
maria. cõſilium querẽtes. petẽtes auxiliũ. Maria oĩ
bus ſinum miſericordie ſue aperit vt de plenitudine
eius accipiãt vniuerſi. eger curatõem. triſtis ꝯſolatio
nẽ. peccator veniã. iuſtus gratiã. Gregoriꝰ. Intuemi

ni inquit quãto deuotõis affectu a nobis eã dñs vo/
luerit honorari q̃ totius gratie plenitudinẽ poſuit in
maria. Proinde ſi quid ſpei. ſi q̇d gratie. ſi q̇d ſalutis
nobis eſt ab ea nouerim⁹ redũdare. Bern. Si marie
deuotus fueris. velis. nolis nequaq̃ expers eſſe pote
ris eius gratie iuuamis ⁊ feruoris. Richardus de ſan
cto victore exponẽs illud Eccli. xxiiij. (Qui elucidãt
me vitã eternã habebũt) ait. Nunq̃ in eternũ dam/
nabitur q̃ nũc in p̄ſenti laudes marie p̄coniaq̃ ſecta
tur. Ignati⁹. Nunq̃ finez vite ſue malũ habebit qui
marie deuotus ⁊ ſedulus inuenit̃. Raymũdus. O q̃
gaudẽs erit obitus q̃ marie dũ viueret ſedulus fuit ⁊
deuotus. Auguſtin⁹. Niſi ſpõte velim ſcio me nõ poſ
ſe perire pietate marie. O quãta inq̇t iocũditas cor/
dis mei ex laude ꝓuenit matris dei. Michael dux et
princeps militie celeſtis cũ omnib⁹ ſpiritib⁹ ammini
ſtratorijs, tuis o virgo paret preceptis. in defendẽdis
in corpore. ⁊ in ſuſcipiẽdis de corpore animab⁹ fideli
um ſpecialiter tibi o dña die ac nocte ſe cõmendanti
um. Hanc fatemur veram reginam celoꝝ que recipit
animas ſanctoꝝ. Omnes igit̃ marie patrociniũ om
ni niſu imploremus vt dũ nos eã ſupplici obſeq̇o fre
quẽtamus in terris. ipſa nos filio ſuo prece ſedula cõ
mendare dignetur in celis Amen.

Adoptatio moralis roſarij marie

Roſarij nomẽ pñs orõ ſortitur. p̄mo ꝓpter florige
ram roſam virginẽ mariã ſuauiſſimam. que roſa
appellatur Eccli. xxiiij. Ego q̃ſi plantatio roſe in ieri
cho Maria dicitur mater. ſoror. regina. dña. liliũ. ro
ſa ſm diuerſas ꝓprietates ⁊ virtutes. O florens roſa

mater dñi roſe cõparatur. Sicut ſpina roſam genuit ita iudea mariã virginũ reginam: roſa ſine ſpina dei genitrix es facta. Maria quaſi flos roſarũ in diebus vernis. ſicut ver eſt cauſa leticie: ſic ipa nata. Vñ natiuitas tua dei genitrix gaudiũ annũciauit vniuerſo mũdo Roſa medicinalis: in maria inuenta medicina humani gñis eſt. qꝛ ſuo ſuauiſſimo odoꝛe humilitatꝫ attraxit ieſum. Apis ad ciuitatẽ nazareth (q̃ interp̃tatur flos) aduolauit. ꝛ ad ſuaue olentẽ ꝑpetue virginitatis floꝛẽ aduenit. Ad huius roſe odoꝛẽ miſſus ẽ gabꝛiel. floꝛes apparuerũt in terra nr̃a. amat floꝛigeram patriã. flos de radice yeſſe. Hec eſt regina virginũ q̃ genuit regem velut roſa decoꝛa. Aue regina celoꝛum mr̃ regis angeloꝝ: o maria flos virginũ velut roſa vl̃ liliũ. Aqua roſacea refrigerat: ſic maria coꝛ noſtrũ in vicijs peccatoꝝ ardẽs ꝛ amoꝛe terreno accẽſum refrigerat ꝛ ad ſuũ ꝛ ſui filij amoꝛẽ allicit ꝛ ꝯfoꝛtat. Ancelmus. Si eſtuas maria refrigeriũ eſt. ſi egrotas medicina eſt. Maria fugat demones. angelũ in adiutoꝛiũ aduocat. excitat deuotõem. placat deũ. ĩpetrat veniaꝫ illuminat ꝯſcientiã. Roſa in iericho. nã ibi ſingularis modus creſcẽtie eſt. quia ſm̃ Alber. ibi creſcũt roſe centũ q̇nquagĩta folia habẽtia. quas papa oĩ anno dñica letare bñdicit rome in eccl̃ia btẽ virginis. Vñ cultoꝛes beate ṽginis ſi eã oꝛauerint ꝓ roſariũ a papa hic bñdicent̃. peccata eoꝝ remittant̃. ꝛ virgini illibate ad ꝑpetuam cuſtodiã ꝯmendant̃. Scd̃o ꝓpter odoꝛiferã roſam angelicã ſalutatõem dicit̃ roſariũ q̃ plãtata extitit a ſummo agricola de celeſti paradiſo in bñdictã terrã virginalẽ. Cathol̃. Roſariũ dicit̃ idẽ q̇d collectio roſaꝝ. Sicut de multis roſis efficit̃ ro-

ſariū materiale. ſic nos de q̇nquaginta roſis angeli/
cis ſalutatiōibus facimus roſariū ſpūale. Nec caret
miſterio. nā ſm Albertū ꝛ Catholicō nūerus q̇nqua
genarius dꝛ liberalis ꝛ grē: qꝛ iubileus a iobel grece
dꝛ remiſſio latine. nā illo anno fiebat remiſſio. capti/
ui libertati reſtituebanꝫ. debita gratis relaxabātur.
Leuiꝫ. xxv. Omīs libertas. remiſſio. gratia nobis a
beata virgine venit. ꝑ eam a ſeruitute diaboli libera
mur: ꝛ multoꝝ debita peccatoꝝ nobis gratis relaxā/
tur. ꝛ celeſtis hereditas quā eua triſtꝫ abſtulit nobis
miſericordiꝫ reſtituiꝫ. Roſa odorifera: ſic ſalutatio
angelica cuius odorē demones ſufferꝛe non pñt. ſꝫ ve
lociter fugiūt ab illo q̇ eā ſalutat. Roſariū materiale
fit ex roſis floridis. ſic noſtrū ſpūale ex deuotis ange
licis ſalutatōibus. alꝛs nobis diceꝫ ſicut cuidā. Tua
aue maria ſunt tanq̄ꝫ roſe aride: in q̇bus neqꝫ decor
eſt neqꝫ odor deuotōis. Lege de cetero cū mora ꝛ de
uotiōe: vt ſint ait maria mihi roſe floride. Dicere pa/
rū ꝛ deuote eſt deo ꝛ marie acceptū. hoc verſeꝫ in cor
de quod ꝓferꝫ in ore. Alber. O q̄ꝫ reuerēter angelus
ad eam acceſſit: facie rutilans. veſte choruſcans. reue/
renter inclinans ꝛ dicēs: aue. Bonauētura. O q̄ꝫ mi
ra ait eſt huius virginis fecunditas: que dum ſaluta
tur deuote ad cor ſalutātis ſuauiſſimus fructus ema
nat. Roſarium tertio diciꝫ propter rubram roſam
ieſum dulciſſimū. qui pōt dici flos roſarū in diebus
vernis. Odilius. Anteq̄ꝫ verbū dei virgo cōciperet
hiems erat. at vbi verbum dei cōcepit facta eſt eſtas
deniqꝫ vapore ſpiritusſancti vaporato flos cepit eſſe.
Iſaie. xi. Egredietur virga de radice yeſſe: ꝛ flos de
radice aſcendit. Eccl'iaſtꝫ. Virgo dei virga eſt. flos

filius eius.flos candidus ꝛ rubicūdus. O rubens roſa ieſu q̄uo in corpore tuo reluxerūt amoris ſigna ita ꝙ nō inueniebat̄ ſpaciū vnius puncti qđ nō reluceret amore ꝛ dolore O vtinā in cordibꝫ noſtris nūq̄ꝫ marceſcat ſed ſꝑ rediuiua pullulatiōe nouus exiſtat odorifera roſa.ſcꝫ memoria paſſionis dn̄i noſtri ieſu chriſti.ꝛ vt hec iugiter nobis inſit.ideo dicunt̄ in roſario quinqꝫ pater noſter loco quinqꝫ vulneꝝ eius dicētes cū aplō ad Galath.vltimo.Ego ſtigmata dn̄i nr̄i ieſu chriſti in corpore ſcꝫ iugiter memorādo porto Bernardus. Memor ero q̄ꝫdiu vixero dolorē paſſionis eius.hec me in aduerſis erigūt.hec mihi in ore ꝛ corde frequēter. hec mea ſublimis philoſophia ſcire ieſum chriſtū ꝛ hunc crucifixū.In omnibꝫ aduerſitatibus meis nō inuenio tam efficax remedium q̄ꝫ vulnera chriſti.Roſa delectat viſum.ſic ieſus in quem deſiderant angeli proſpicere.quem videre vita eterna eſt. O maria vitam preſta puram. iter para tutum vt videntes ieſum ſemꝑ colletemur. Quod nobis concedat ieſus marie filius.Amen

Finit Sermo de Roſario benedictiſſime virginis Marie matris dn̄i noſtri Jeſu chriſti.

Sciendum ꝙ beatus Gregorius

papa omnibꝫ in ſtatu gratie exiſtētibus ꝛ corā armis chriſti ieſu genibꝫ flexis quinqꝫ Pater noſter deuote dicentibꝫ in honorē quinqꝫ vulnerū eius/cōceſſit.xiiij milia annoꝝ indulgentiaꝝ. Que indulgētie poſtea ꝑ multos romanoꝝ pontifices cōfirmate ſunt ꝛ multiplicate.p̄cipue ꝑ Nycolaū quintū ꝛ Calixtū quartū

qui eaſdē indulgētias cōfirmantes quinqʒ oratiūcu-
las ad quinqʒ pater noſter addiderūt. Sixtus quar-
tus duas oratiūculas addidit. omneſqʒ indulgētias
a p̄deceſſoribus ſuis collatas duplicauit. Et nouiſſi
me Innocētius octauꝰ oēs indulgētias ab anteceſſo
ribus ſuis datas iterū duplicat ꝛ octauā oratiūculaʒ
ſcʒ (O amātiſſime) ſupaddidit. Quarū omniū ſum
ma eſt vt pie credit. xcij. milia. xxiiij. annorum. ꝛ. lxxx.
dierum. Et ſunt he que ſequūtur

O Domine ieſu chriſte adoro te in cruce pendentē et coronā ſpineā in capite portantē. dep̄cor te vt tua crux liberet me ab angelo p̄cutiente Amē Pr̄ nr̄

O Domine ieſu chriſte adoro te in cruce vulneratū felle ꝛ aceto potatū. dep̄cor te vt tua vulnera ſint remediū anime mee Amen. Pater noſter.

O Domine ieſu chriſte rogo te ꝑpter amaritudinē paſſionis tue quā ſuſtinuiſti in cruce. ꝛ maxīe in illa hora qn̄ nobiliſſima aīa tua egreſſa eſt de corpore tuo. miſerere aīe me in egreſſu ſuo Amen Pater nr̄.

O Domine ieſu chriſte adoro te in ſepulchro poſitū. myrrha ꝛ aromatibꝫ conditūʒ. deprecor te vt tua mors ſit vita mea Amen Pater noſter

O Dn̄e ieſu xp̄e adoro te deſcēdētē ad inferos liberantēqʒ captiuos. deprecor te vt nō dimittas me illuc introire Amen pater noſter.

O Domine ieſu chriſte adoro te reſurgentē a mortuis. aſcendentē ad celos. ſedentēqʒ ad dexteraʒ patris. Dep̄cor te miſerere mei Amen Pater nr̄.

O Domine ieſu chriſte paſtor bone. iuſtos ꝯſerua peccatores iuſtifica. omibus fidelibus miſerere et propicius eſto mihi peccatori Amē. Pater nr̄.

O Amantiſſime dñe pater: ego offero tibi innocentem mortē dilectiſſimi filij tui ⁊ amorem deifici cordis ſui: pro omī culpa ⁊ pena quā ego miſerrimus et oīm peccatoꝝ maximus ⁊ nephandiſſimus peccatis meis merui. Et pro omnibꝫ charis ⁊ amicis meis viuis ⁊ defunctis. deprecor te miſerere mei Amen Pater noſter ⁊c. ¶ Collecta.

O Domine ieſu xp̄e fili dei viui qui ſanctiſſime paſſionis tue miſteriū beato Gregorio famulo tuo mirabiliter reuelaſti. Da mihi miſero pctōri illā pfecte ꝯſequi remiſſionē ⁊ indulgētiā quā idē venerabilis antiſtes tuus: ⁊ alij eius ſeqces de plenitudine poteſtatis apoſtolice: omnibus fidelibꝫ vere penitentibꝫ: ⁊ arma tue paſſionis recolētibus liberaliter ſunt largiti. Qui viuis ⁊c.

Oratio beati Bernardi de dulciſſimo nomine Jeſu.

O Bone ieſu. o dulcis ieſu. o ieſu fili marie ꝟginis plenus miſericordia ⁊ pietate. O dulcis ieſu miſerere mei ꝑm magnā miſericordiā tuā O benigne ieſu te depcor ꝑ illū ſanguinē precioſum quē pro nobis miſeris pctōribus effundere dignatus es in ara crucis vt abijcias oēs iniqtates meas: ⁊ ne deſpicias humiliter te petentem: ⁊ hoc nomē tuū ſanctiſſimū ieſum inuocantē Hoc nomē ieſus nomē dulce eſt. hoc nomē ieſus ſalutare eſt. qd em̄ eſt ieſus niſi ſaluator. O bone ieſu q̄ me creaſti ⁊ redemiſti tuo p̄cioſo ſanguine ne ꝑmittas me dānari quē tu ex nihilo creaſti. O bone ieſu ne ꝑdat me iniquitas mea quē fecit oīpotēs bonitas tua. O bone ieſu recognoſce qđ

tuuz eſt in me. ꝛ abſterge qđ alienū eſt a me. O bone ieſu miſerere mei dū tēpus eſt miſerendi: ne ꝑdas me in tꝑe tremēdi iudicij O bone ieſu ſi merui miſer peccatoꝛ de vera iuſticia tua penā eternam ꝓ pctīs meis grauiſſimis: adhuc appello ꝯfiſus de vera iuſticia tua ad tuā miſericoꝛdiā ineffabilē. vtiqꝫ miſereberis mei vt pius pať ꝛ miſericoꝛs dñs. O bone ieſu q̄ vtilitas in ſanguine meo dū deſcēdo in coꝛruptōem eternam. Nō eīn moꝛtui laudabūt te: neqꝫ oēs qui deſcendunt in infernum. O miſericoꝛdiſſime ieſu miſerere mei. o dulciſſime ieſu ꝓpici⁹ eſto mihi pctōꝛi. O ieſu admitte me miſeꝝ pctōꝛem inter numerū electoꝝ tuoꝝ. O ieſu ſalus in te ſperantiū. o ieſu ſalus in te credentiuꝫ miſerere mei. O dulcis ieſu remiſſio oīm pctōꝝ meorum. O ieſu fili marie virginis infunde in me grām tuā. ſapientiā. charitatē. caſtitatē. humilitatē. ac etiā in oibus aduerſitatibꝫ patientiā ſanctā: vt poſſim te ꝑfecte diligere ꝛ in te gloꝛiari ꝛ delectari in ſecula ſeculoꝝ Amen. ℣⁹. Sit nomen dñi bñdictum. Ex hoc nunc ꝛ vſqꝫ in ſeculum ¶ Oꝛemus

DEus q̄ gloꝛioſiſſimū nomē vnigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i ſummo ſuauitatis affectu: fidelibꝫ feciſti amabile. ꝛ malignis ſpiritibꝫ tremendū atqꝫ terribile. Cōcede ꝓpicius vt oēs q̄ hoc nomē deuote venerant̄ in terꝛis: diuine fruitionis dulcedinē ꝑcipere mereant̄ in celis. Per eundē dñm nr̄m ihm xp̄m ꝛc̄.

Finiunt cū ſermone de beata maria virgine oꝛationes deuotiſſime.

Nullius Anna preces vnq̃ dimiſit inanes
Sed tulit optatam candida ſemꝑ opem
Ergo piā matrē multo cumulemus honore
Nullius vacuas que ſinit eſſe preces

